

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Knafova ulica 5
Uredništvo „Domovine“, Knafova ulica 5/II., telefon 3122 do 3126

Izhaja vsak četrtek

Naročnina za tuzemstvo: četrtletno 9 Din, polletno 18 Din, celoletno 36 Din; za inozemstvo razen Amerike: četrtletno 12 Din, polletno 24 Din, celoletno 48 Din; Amerika letno 1 dolar. — Račun poštne hranilnice, podružnice v Ljubljani, št. 10.711.

Preveč norenja in zapravljanja

Kurent je nehal noreti; njegova doba, predpust, je za letos minila. Mnogo denarja se je zabilo v neštevilne nesmiselne veselice. Zadnje novce vrže mnogo lahkomišelnikov in lahkomišelnic v žrelo Kurentu, četudi slede prekomernemu zametavanju denarja dnevi pomanjkanja.

Naša ožja slovenska domovina ima običajno na vsak predpust nešteto veselice, na katerih se ne samo pleše, nego se tudi praznično sodi. Morda bo kdo ugovarjal, da pusta še vneteje slavijo na primer Parizani. Naj ga, ker imajo denar, a mi smo siromaki, ki se moramo prej dokopati do večjega blagostanja, preden si lahko privoščimo razkožje bogatinov.

Vseh teh predpustnih in drugih prireditev je pri nas na Slovenskem mnogo preveč. Takšna naravnost organizirana popivanja, kar so prepogosto te naše slavne veselice, po katerih nas že dobro poznajo naši bratje Srbi in Hrvati, nam niso samo v gospodarsko škodo, nego nam tudi kvarijo zdravje zaradi brezmerne uživanja alkoholnih pijač.

Čitali smo, da so v nekaterih krajih za letošnje kritično leto sploh opustili prireditve.

Vsa čast tistim društvom, ki niso hotela pri tej gospodarski krizi zavajati ljudi še v nepotrebno razmetavanje pičlega denarja.

Z veseljačenjem Slovenci ne bomo napredovali ne na gospodarskem, ne na prosvetnem polju. Prav žalostno je, da številna podeželska društva take pijanske prireditve mečejo v eno vrečo s prosvetnim delom in se potem po časopisju na dolgo in široko hvalijo o gmotnem in moralnem uspehu ter se zahvaljujejo možem, ki so si priborili nevenljivih zaslug za organizacijo takih prireditev. Gmoten uspeh veselice je v resnici prazen žep posetnika, a moralen njegova od alkohola in divjanja težka glava.

Naj se pleše, naj se prirejajo igre, koncerti in podobno, a pustimo veselice, na katerih je glavna točka dnevnega reda liter! Varovati moramo zdravje in varčevati nam je treba po parah, sicer bomo Slovenci večni siromaki. Če se žrtvujemo za prosveto, denar ni zavržen, a gotovo je škoda metati denar v nekaj, kar nas telesno slabi. Društva, ki imajo uvidevna vodstva, naj razmišljajo o tem in naj nas v poletni dobi ne preplavijo z veseljami po starem sedanjem običaju!

Obvezno zatiranje sadnih škodljivcev

Ogromna je škoda, ki jo prizadevajo našemu sadjarstvu razni škodljivci in bolezni. Za odvrčanje te škode smo dobili v zadnjem času zakon, ki nalaga našim kmetovalcem, da preganjajo sadne škodljivce in tudi bolezni. Da bi imel ta zakon več uspeha, se skuša uvesti obvezno zatiranje, po katerem bi bil vsak kmetovalec prisiljen v izogib kazni pokončavati škodljivce in bolezni na sadnem drevju.

Vprašanje obveznega zatiranja je danes stavljeno vsem organizacijam in korporacijam, da se izjavijo, ali se strinjajo z uvedbo prisilnega zatiranja ali ne.

Kakor je važno zatiranje sadnih škodljivcev spričo ogromne škode, ki jo povzročajo našemu kmetijstvu, tako težak je odgovor na vprašanje obveznega zatiranja.

V interesu sadjarstva je brez dvoma, da se zatiranje sadnih škodljivcev splošno uvede, ker je le v tem primeru pričakovati najpovoljnejše uspehe zatiranja, ni pa v popolnem interesu vseh kmetovalcev in sadjarjev, katerim bi se tako obvezno zatiranje naložilo. Težkoče se kažejo v tem, da zahteva tako zatiranje poleg potrebnega dela tudi mnoge denarne stroške, dalje da je vse to delo pri sadnem drevju bolj težko izvedljivo in da se to izvajanje kakor tudi uspehi tega dela ne dajo točno kontrolirati. Tudi je kmet na svoji kmetiji tako vprežen pri raznih drugih delih, zla-

sti po vinskih krajih in o poletnem času, da pri najboljši volji ne more posvetiti vseh potrebnih sil temu delu in da je zaradi tega tudi težko zahtevati od njega točno izvajanje obveznega zatiranja. Težko tudi zaradi tega, ker se v to delo vtiakajo vremenski vplivi, ki lahko obrezuspešijo vse trud in vzamejo vso dobro voljo. Slednjič so tudi razmere in pogoji našega sadjarstva po raznih krajih tako različni, da jih je težko spraviti v soglasje glede tega dela.

Prisilno delo bi vzbujalo mnogo nevolje in bi ne rodilo popolnega uspeha, ravno tako ne kakor mnogi drugi taki zakoni, ki so se izdali za varstvo kulturnih rastlin in ki so ostali na papirju, da bi se dali laže in z večjim uspehom izvajati kakor zatiranje škodljivcev in bolezni na sadnem drevju.

Po našem mnenju bi se dalo zaenkrat vsaj toliko doseči z vsestranskim poukom in propagandnimi pripomočki, da se poprimejo naši gospodarji prostovoljno zatiranja škodljivcev in bolezni. Ko bodo spoznali učinkovita sredstva, pa se bodo splošno poprijeli zatiranja kakor so se škropljenja trt proti peronospori. Dobro bi bilo, da bi se v ta namen organiziralo v pripravniških sadovnjakih vzorno zatiranje sadnih škodljivcev in bolezni, ki naj bi služilo za vzpodbuden zgled vsem okoliškim kmetovalcem. Dobri zgledi največ izdado!

Politični pregled

Na Dunaju se nahaja zaradi zdravljenja albanski kralj Ahmed Zogu. Te dni je obiskal neko predstavo v državni operi in ko je po končani predstavi pozno ponoči zapuščal gledališče, sta naenkrat skočila proti njemu in njegovemu spremstvu

dva lepo oblečena moška in dvanajstkrat ustrelila proti Ahmedu Zoguju.

Atentatorja kralja nista zadela, pač pa sta usmrtila njegovega adjutanta majorja Topolaja, ki je zavaroval kralja z lastnim telesom,

in ranila dvornega maršala Libohova. Drzna atentatorja, bivša albanska oficirja, so takoj prijeli in ju komaj iztrgali iz rok razburjene množice, ki ju je hotela na mestu pobiti. Atentatorja se pišeta Azis Kemi in Mehta Gjeloši. V zvezi z atentatom je bilo na Dunaju aretiranih več albanskih izseljencev, ker se sodi, da obstoja na Dunaju širše razpredena zarota albanskih izseljencev, nasprotnikov kralja Ahmeda Zoguja, ki ga označujejo za izdajalca albanskega naroda, češ, da je izročil Albanijo v izkoriščanje Italiji. Pri zaslišanju sta izjavila oba atentatorja, ki govorita dobro nemški, da nimata nikakih sokrivcev. Preiskava se nadaljuje.

Po daljših pogajanjih je naposled sestavil novo špansko vlado admiral Aznar iz voditeljev monarhističnih strank.

Sestava nove monarhistične vlade se smatra za zadnji poizkus rešitve monarhije pred naraščajočo republikansko nevarnostjo. Nova vlada namerja sklicati ustavodajno skupščino in izvesti občinske in pokrajinske volitve. Nekateri odredbe in zakone iz časa diktature bo vlada v kratkem razveljavila. Kljub hudi opoziciji, ki je pripravljena, kakor izjavlja, na najodločnejšo borbo, upa vlada doseči večino v ustavodajni skupščini. Položaj pa, kakršen je sedaj v Španiji, ne nudi preveč nad na znago vlade, ki ji, da si je komaj nastopila, že štejejo ure.

Pariški dnevnik «Ere Nouvelle» je prinesel pod naslovom

«Strašna usoda interniranih Slovencev na otokih pri Napoliju»

daljši članek, v katerem navaja, da so nesrečno žrtve fašizma, ki so jih konfinirali na kazenskih otokih, na milost in nemilost izročene fašističnim oblastnežem in izpostavljene strašnim mukam. Nesrečniki so v znak protesta začeli gladovno stavko, kar je njihov položaj še poslabšalo. Mnogo med njimi jih je obolelo, a zdravniki jim ne smejo nuditi pomoči. Prepovedano jim je čitanje slovenskih knjig, tudi takih, ki so se smele tiskati v Italiji. Zabranjeno jim je celo govoriti in pisati v slovenskem jeziku. «Ere Nouvelle» pravi potem: «To početje fašističnih močtev vpije do neba in bil bi že čas, da bi se prosvetljena Evropa in ne nazadnje Društvo narodov zganila in vsaj omilila nečloveško usodo teh nesrečnikov.»

Te dni se je sestala v Parizu v zunanjem ministrstvu

evropska kmetijska konferenca,

ki se je udeležuje 24 evropskih držav. Konferenco je otvoril francoski zunanji minister Briand, ki je poudarjal, da je sodelovanje tolikih evropskih držav na teh posvetovanjih nov dokaz za evropsko solidarnost in prvi korak za udeležitev vseevropske zveze. Konferenca ima nalogo, rešiti vprašanje prodaje žitnih presežkov v vzhodnoevropskih državah.

Po vsej Sloveniji gre glas:
Le „Domovina“ je za nas!

GOSPODARSTVO

Kmetijski pouk

ZAKAJ MORAMO PREDVSEM TRAVNIKOM POMAGATI Z UMETNIMI GNOJILI.

Po krajih, kjer je razširjeno poljedelstvo in se vrhu tega pečajo gospodarji tudi z vinogradništvom, kakor na primer po Dolenjskem in sosednem Štajerskem, so travniki po večini obsojeni na stradanje. Zaradi tega so travniški pridelki vobče bolj pišli in prazni in je tudi vsa živinoreja na bolj slabih nogah.

V takih razmerah rabimo sploh več gnoja. Potrebujemo ga za njive, za vinograde in za travnike. Če ga zmanjkuje, je to usodno napaka za posestnika. Če trpijo travniki pomanjkanje trpi po drugi strani tudi živinoreja in naposled tudi poljedelstvo, ker mu zmanjkuje tečnega gnoja. Nasprotno pa vidimo, da s pridobivanjem obilnejše in tečnejše krme pridelujemo tudi več gnoja in boljši guoj.

Dokler ne pridelujemo dosti gnoja za vse naše kulture in dokler ga ne ostaja za travnike, toliko časa si moramo pomagati z umetnimi gnojili, ki so prav v sedanjem času prava opora za naše gospodarstvo.

Po planinskih krajih, kjer je več živinoreje in manj polja, imajo kmetovalci lažje stališče. Po teh krajih pridelujejo več gnoja, tako da ga lahko obračajo tudi za travnike. Po Gorenjskem je vrhu tega tudi vse ravnanje in gospodarstvo z gnojem bolj pravilno, tako da lažje izhajajo s pridelanim gnojem.

Pa tudi po planinskih krajih smo danes navezani na umetna gnojila, če hočemo dobivati polne pridelke in tečnejše pridelke. S samo gnojnico in hlevskim gnojem se tega ne da doseči. Dosežemo pa bolj ugodno sestavljeno rušo s pomočjo fosfatnih in kalijevih gnojil, ki vplivajo posebno učinkovito na rast stročnic, odnosno detelj, tedaj tistih rastlin, ki najbolj pospešujejo

razvoj beljakovin v krmi in povečujejo njeno tečnost.

Po drugih krajih so pa umetna gnojila sploh potrebna zaradi splošnega pomanjkanja gnoja, ki se kaže v tem, da ga za travnike nič ne ostaja, dasi je gnojenje travnikov za izboljšanje celotnega gospodarstva predvsem potrebno. Brez izdatnih travniških pridelkov ne pridemo z našo živinorejo nikdar naprej! Koder pa manjka travnikov, je pa zato druge krmske rastline podpreti z močnim gnojenjem.

Poleg Thomasove žindre in kalijeve soli v običajnih količinah se danes priporoča tudi nitrofoskal-Ruše za spomladno gnojenje travnikov. To gnojilo vsebuje 4 % dušika, 8 % fosforove kisline, 8 % kalija in 33 % apna. Po prizadevanju banske uprave se je cena temu gnojilu znižala na 133 Din za 100 kilogramov. Za en hektar je treba 400 kilogramov tega gnojila (za eno oralo pa 200 kilogramov). Za dobavo tako cenene gnojila se je zgledati pri občinskem uradu.

Cene tujemu denarju

Na zagrebški borzi smo dobili v v a l u t a h:

1 dolar za 56.20 do 56.40 Din;

v d e v i z a h:

100 avstrijskih šilingov za 797.40 do 800.40 Din;

100 nemških mark za 1350 do 1353 Din;

100 madžarskih pengov za 989.74 do 992.74 Din;

100 italijanskih lir za 296.70 do 298.70 Din;

1 dolar za 56.65 do 56.85 Din;

100 francoskih frankov za 221.85 do 223.85 Din;

100 češkoslovaških kron za 167.93 do 168.73 Din.

Vojna škoda se je trgovala po 416 do 417 dinarjev, investicijsko posojilo pa po 86 do 87 dinarjev.

Sejmi

2. marca: Pišecce, Planina pri Brežicah, Celje (živina), Marenberg (le za živino), Konjice (le za živino), Krka-Videm, Nova vas (Bloke), Unec, Ormož.

3. marca: Vransko, Oplotnica, Preska, Metlika, Koprivnica.

4. marca: Petrovče.

5. marca: Dolnja Lendava.

6. marca: Imeno (le za živino), Sv. Peter pod Svetimi gorami.

7. marca: Zalog.

Tedenski tržni pregled

ŽIVINA. Na zadnjem ljubljanskem sejmu, ki je bil zelo slabo obiskan, so bile za kilogram žive teže naslednje cene: voli I. 8.25 Din, II. 7.50 Din, III. 7 Din; krave, debele, 5 do 6 Din, krave klobasarice 5 do 4 Din; teleta 10 do 11 Din; mesne svinje 9 do 10 Din. Prasci za rejo so se trgovali po 150 do 200 Din, konji po 3000 do 5000 Din za glavo. V Mariboru so bile cene volom za kilogram žive teže po 5.50 do 7.50 Din, svinjam pa 8 do 9 Din (10 do 12 Din mrtve teže).

VINO. Pretakanje novega vina je v štajerskih vinogradih v glavnem izvršeno. Vina so prav lepa in čista. Kislina je primerno nazadovala, kar priča, da prvotna bojazen, češ, da bodo vina prekisla, ni bila upravičena. Tudi vina srednje kakovosti, ki so bila strokovno in pravilno izboljšana, so prav prijetna in ustrezajo splošnemu okusu konsumentov, ker niso premočna. Tudi in tam se nekaj proda, vendar se kupčija nič kaj ne razvije. Cene so nizke; za pretočena vina se gibljejo od 4.50 Din navzgor za liter. Dobro vino stane 5 do 6 Din, nekaj boljših in sortnih vin pa je bilo zadnji čas prodanih po 6 do 8 Din. Lahka kislina vina se dobe tudi po 3.50 do 4 Din za liter, toda po takem vinu kupec redko povpraša. Zaloge finih vin iz leta 1929. so zelo majhne in bodo komaj zadostovale za kritje letošnje domače potrebe; slabjših vin tega letnika in iz leta 1928. pa je po kleteh še dovolj, kupcev pa ni tudi pri nižjih cenah.

ŽITO. Razpoloženje čvrstjeje. Na ljubljanski borzi so ponujali (za 100 kg; postavljeno na slovensko postajo): pšenic o, baško, po 205 do 212.50 Din, t u r š č i c o, baško, umetno

Gustav Strniša:

Klic zemlje

Prišel je ogledovati sliko. Na eni je bila naslikana Čičkova mati, na drugi njena nasprotnica, ki je zasedla njen prostor v medičarjevem sreč.

Suhe starčeve roke so dvignile pred oči najprej sliko one druge. Ko je gledal vanjo, so oči zaplamtele. Strast, bolelost, ljubezen, razočaranje in trpljenje, vse se je ta hip poslavljalo od njega, ko je šepetaje govoril:

«Ljubil sem te, ljubil do blaznosti, a ti si bila vlačuga. O, kako sem trpel, kako sem te preklinjal. Da, vsako uro sem te kiel in vendar tudi blagoslavljaj. Moja ljubezen je bila strašna! Menda je bilo v njej vse-sovrastvo in ves ogenj pekla in vsa ljubezen in odpuščanje nebes! Ljubil sem te in te še zdaj ljubim. Da, to je najhuje, da te še vedno ljubim, in to ljubezen sovražim zaradi svoje trpeče žene in zaradi ubogega blaznega sina! Sovražim ljubezen, toda ne morem te nehati ljubiti. Vsako minuto stojiš pred menoj. Vsa mlada in lepa si, prav kakor tedaj, ko si me zapustila in pobegnila z mojim denarjem in drugim moškim. Toda tudi moje srce si vzela s seboj. Zakaj si mi to storila? Danes sem skušal poravnati krivico, ki sem jo storil svojemu sinu. Tebe pa vendar ne morem sovražiti, čeprav si bila ničvredna ženska. Sin, moj pošteni sin, bi me kiel, če bi me čul. A moje srce je trmasto! Ne vem, kje si. Tudi sama si danes že starka. Prekoračila si petdeseto leto in o ženski lepoti ne moreš več govoriti, vendar te ljubim. Če bi se bila vrnila gda, postarana in vsa izgubljena, bi ti bi vendar odpustil. Za menoj bi dobila majhen delež, ki bi ti zadoščal za življenje. Ni te bilo. Nisi prišla, da bi mi še enkrat ponudila roko v sprovo.»

Trenutno je umolknil. Nato pa je pograbil sliko svoje žene in se zagledal vanjo. Solze so mu pričele polziti po licih:

«Vedno sem ti delal samo krivico, toda ti si me ljubila. Ti veš, kaj je ljubezen, zato mi odpusti! Odpusti mi tam na onem svetu, da bo moja zadnja pot lažja! Moja ljubezen do one druge je bila trpeča, kakor tvoja ljubezen do mene. Odpusti mi, žena, odpusti mi!»

Zopet je dvignil sliko svoje ljubice. Prišel je obe primerjati. Hipito mu je obraz zardel. Napadla ga je vročina. Kri mu je zavalovala v razboleli glavi.

Odložil je sliko svoje žene. Njegov pogled se je vsejal v sliko ljubice. Blazen ogenj mu je zasijal v očeh. Lica so zagorela.

«Ti, vlačuga, ti si mi ubila srce! Ti si mi uničila zakonsko srečo! Ti si uničila mojemu sinu pamet!»

Divje je raztrgal sliko na drobne kosce in se zgrudil na blazino.

Priskočila je bolničarka, ki je pravkar hitela mimo njegove sobe. Ponudila mu je limonado in ga skušala pomiriti.

Ko se je zavedel, je prišel tarnati:

«Kaj sem storil? Uničil sem zadnji spomin nanjo!»

Nekaj časa je plakal. Naposled je utrujen zapal.

Čiček je medtem že došel v hišo svojega očeta. Prirogovili je po stopnicah ves solzan.

Ko je došel na vrh stopnic, ni potrkal. Hotel je kar vstopiti. Šele potem je spoznal, da nikamor ne more, ker je vse zabito kakor železna škatala.

«Bom pa malo udaril!» je dejal in dvignil svojo težko pest. Da bi pritisnil na zvonec, nato

ni mislil, pa tudi ni vedel, kako se taki stvari streže.

Tedaj se je odprla linica v vratih in skozi steklo se je pomolil šiljast nos. Drugega ni videl. Le vprašanje je začul:

«Kdo je?»

«Aleš sem, sin vašega gospodarja. Bil sem v bolnici pri njem. Semkaj me je poslal.»

Vrata so se komaj vidno odprla. Aleš je zopet videl samo nos. Nato je začul nerazločne besede. Naslednji trenutek so pa vrata zazijala na stežaj.

Čiček je zagledal prijazno staro, ki mu je pokimala:

«Kar naprej! Kar naprej! Gospod mi je že povedal, da pridete. Vendar sem si vas morala prej ogledati. Saj se razni potepuhi klatijo okoli!»

«Tudi jaz sem tak potepuh,» je zahreščal Aleš in se pogladil po svojem strganem sukniču.

Medičarjeva kuharica Tina ni odgovorila. Čička je kar potisnila pred seboj v kuhinjo. Dobri starci se je kar milo storilo, ko je gledala pred seboj sina svojega bogatega gospodarja tako razcapanega.

«Prav kakor svetopisemski izgubljeni sin, ki se je vrnil k svojemu očetu, se mi zdite,» je hitela starka.

«Bo pa rajši narobe! Menda je bil oče večja izguba!» se je objavil odgovor v njegovi glavi. Ze mu je hotela beseda zdrkniti iz ust, pa jo je rajši pogoltnil. Prav tedaj se je šele spomnil, da je že pošteno lačen.

Tina ga je pa skozi kuhinjo potisnila mimo shrambe v majhno sobo, kjer je gospodar običajno obedoval. Posadila ga je na širok stol in mu pričela prinašati jedila.

«Bila sem prepričana, da pridete že opoldne, zato sem pripravila kosilo. No prekuhana juha bo zdaj še boljša. Drugo bomo pa že uredili. Če bo

sušeno, po 142.50 do 145 Din, moko «0», banatsko, po 340 do 345 Din.

JAJCA. Zaradi toplejšega vremena so cene jajcem v inozemstvu popustile. Pri nas so zaenkrat dovozi jaje na tržišča še mali, vendar so tudi pri nas začele cene že malo nazadovati.

Kratke vesti

— **Uvozna carina na kmetijske stroje.** Na seji ministrskega sveta 11. decembra lanskega leta sta bila pooblašćena ministra za finance in za kmetijstvo, da ukineta v sporazumu z ministrom za trgovino in industrijo uvozno carino, v kolikor še obstoja, na kmetijske stroje in pluge. Do danes je bila ukinjena začasno pač uvozna carina na pluge in njih dele, ne pa tudi na one ostale kmetijske stroje, ki uvozne carine niso oprošćeni. Ker se bo pričel uvoz kmetijskih strojev v većem obsegu že v najkrajšem času, bi bilo umestno, če nemudno uresnićijo pristojni činitelji izvedbo gornjega ministrskega sklepa.

— **Razdelitev pomoći iz državnega kmetijskega sklada.** Po odloku ministra za kmetijstvo se mora iz državnega kmetijskega sklada dati pomoć raznim kmetijskim organizacijam v višini 1.420.000 Din. Podpore dobijo nekatere osrednje kmetijske in zadružne organizacije, perutninarske, ribarske, oljarske zadruge, ustanove za prirejanje perutninskih in drugih razstav, vinarske, sadjarske, čebelarke, in konjerejske zadruge in organizacije in druge kmetijske ustanove. Med drugim dobijo: Kmetijska družba v Ljubljani 20.000 Din, Vinarska zadruga v Metliki 50.000 Din, Centrala jugoslovenskih društev za rejo konj dirkačev v Ptuj 50.000 Din. Glavna zveza vinogradnikov kraljevine Jugoslavije 20.000 Din, Zveza jugoslovenskih čebelarskih društev 120.000 Din, Glavna zveza srbskih kmetijskih zadrug 80.000 Din in Zveza srbskih kmetijskih zadrug v Sarajevu 300.000 Din.

— **Zveza selekcijskih društev za pingavsko govedo v Ormožu** je na svojem občnem zboru 25. januarja sklenila prirediti v Ormožu vsako leto dva plemenska sejma. V tekoćem letu bosta plemenska sejma 9. aprila in 24. septembra.

česa zmanjkalo, lahko postrežem tudi z mrzlim narezkom!» je hitela. Začudeno je opazovala krepkega junaka, ki mu je jedaća kar sproti izginjala v ustih.

Kaj takega Tina ni bila vajena. Ona in gospodar sta komaj pojedla za povprećnega jedca. Ta je pa kar metal vase in gledal, če bo še kaj dobil.

Smejala se mu je in kimala, češ: le pospravljaj, bomo videli, kdo se bo prej navelićal, ti jesti ali jaz nositi. V shrambi je pać imela še par šunk, klobase in sir. Sicer ji je gospodar ukazal, pripraviti jedaća za tri osebe, ker jo je poznal, da je štedljiva.

«Piščanci so pa dobri!» je cveknil hrust in že je pol piške čepelo v njegovih ustih, kjer je vse škripalo, žagalo in pokalo.

Tina mu je zadovoljno pokimala. Ker je piške ocvrla že opoldne, jo je skrbelo, če jih bo kljub temu jedel.

«Vino je slastno in moćno!» je zopet pripomnil Čiček. «E, po žilah gre kakor sveža krit» se je oddahnil in potegnil kar iz litrske steklenice krepak požirek.

Kuharica je zazijala. Naposled je pripomnila: «Veste, vi ćudaški moć, iz kozarca se laže pije!»

«Ali iz kozarca? Kdo bo pa pil iz naprstnika? Ha, ha, ha!» se je smejal Aleš in jo poredno pogledal.

Tina je molćala. Ni se upala ugovarjati. V tem razcapaneu je samo videla sina svojega gospodarja, ki bo danes ali jutri njen zapovednik.

Čiček se je nametal do siteda. Nato je skoćil kvišku, se pretegnil in ukazal:

«Zdaj pa postelja!»

Tina se je kar stresla pred tem bobnećim krikom.

«Pojdiva!» ga je tiho povabila in mu pokazala sobo.

Urno je vstopil. Starka mu je želela lahko noć in izginila kakor senca v kuhinjo pospravljat.

Čiček je bil zadovoljen. Prijazna bela postelja ga je mamljivo zavabila.

Takoj se je slekel, se vrgel na ležišće in zaspa kakor ubit.

Ko se je zjutraj zbudil, si je pomencal oči in začudeno gledal okoli sebe. Sam sebi ni verjel, da leži v krasni sobi in razkošni postelji. Njegova soba je bila najvećkrat boćja narava, a postelja zelena travica, če ni spal v kakem hlevu. Zdaj se je pa prešerno zazibal na lepem ležišću, da so vzmeti kar zajećale. Zazeval je in skoćil kvišku.

Na stolu je zagledal novo srajco in spodnjice. Svojega razcapanega perila ni našel nikjer. Glasno je dejal:

«Bom pa kar to-le oblekel, saj ni napaćno!» In že je potegnil nase novo srajco. Stopil je k umivalniku in se umil.

Ko se je hotel obleći, ni bilo obleke nikjer. Na stolu je ležala lepo zravnanova nova obleka, ki je takoj zavabila njegov pogled. Na tleh so stali popolnoma novi ćevlji.

«I, vraga, če ni drugaće, bom pa kar to-le oblekel in obul. Kdo bi se branil novih cap? Čiček, kar vanje zlezi in postani res pravi Aleš, pošten sin bogatega medićarja!» je modril in se oblekel.

Kmalu je bil opravljen. Pogledal se je v zrcalu, zadovoljno je pokimal in hotel oditi. Odprl je vrata in stopil na hodnik.

«K zajtrku!» ga je zavabila Tina, ki ga je zagledala in mu želela dobro jutro.

Aleš je pokimal in hitel jesti. Ko ni niti konćal, je že nekdo prišćel, ki je ćakal nanj.

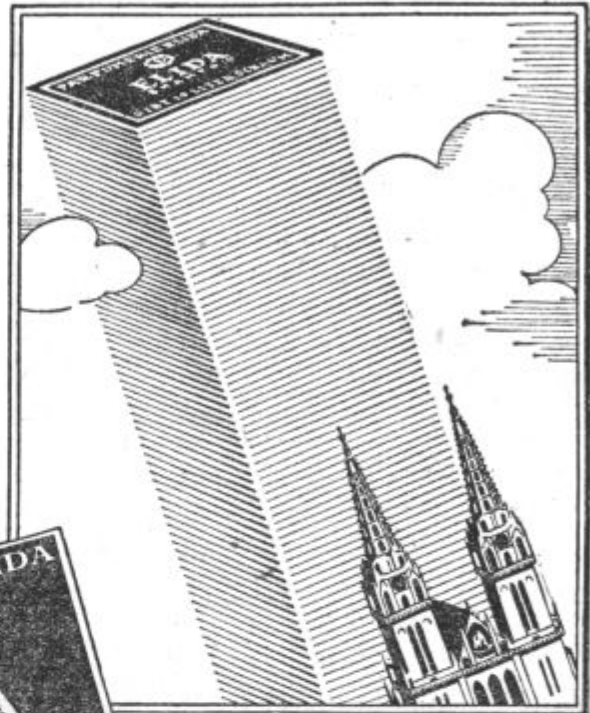
«Brivec je tukaj! Obriti se bo treba! Menda ne boste nasprotovali?» je vprašala kuharica.

KAJ PRAVIJO ŠTEVILKE:

700.000 ZAVITKOV ELIDA SHAMPOO PRODANIH V ZADNJEM LETU!

**DOKAZ
NJE GOVE
VREDNOSTI!**

Teh 700.000 zavitkov Elida Shampoo, položenih eden vrh drugega, bi doseglo 33-kратно višino stolne cerkve v Zagrebu.

*Za negovanje
las*

ELIDA SHAMPOO

«Kar, kar! Zakaj pa ne? Samo plaćali ga boste sami!»

Kuharićin obraz se je raztegnil:

«Ćemu še šalite? Saj je vendar vse vašega oćeta in vaše. Seveda ga bomo plaćali!»

Odšćel je v sobo, kjer ga je ćakal mlad brivec, ki mu je postrigel lase in ga obril.

Ko je brivec odšćel, se je Čiček zadovoljno pogladil po bradi in kar zavriskal:

«Vraga! Nisem vedel, da sem tak fant! Saj mi je že trideset in pet let, pa bi se lahko še z vsakim mladenićem kosal! Še ženil bi se lahko! Vsi hudići, saj sem še lepši ko Andrej, ki ga vsi smatrajo za lepega!»

Nato je odhitel v bolnico k oćetu.

Ko je Aleš vstopil v medićarjevo sobo, je oće umiral.

Čiček se je priblićal mrljiški postelji.

Starec ga je plašno pogledal.

Potem ga je šele spoznal. Nasmehnil se je. Dobro mu je dela sinova izpremema. V duši je zaćutil, da je tudi ona izpremenjena in pripravljena, odkar se je poravnal s svojim edinim otrokom. Polagoma je ugašal. Krćevito je pograbil sinovo desnico, kakor bi ga prosil, naj mu pomaga v tej hudić borbi.

Aleš bi mu rad pomagal. Ni mogel. Krćil je pesti. Mrmaje je plical smrt na dvoboj. Ona je pa prihajala mirna in tiha, neslišno kakor senca. Ko jo je zaćutil stari medićar, jo je takoj spoznal. Še enkrat je otožno pogledal svojega otroka.

Starca se je dotaknila smrt. Ze je odšćla duša iz telesa.

Aleša je nekaj streslo. Vedel je, da je starćev pogled poslednji pozdrav, saj je naslednji hip po oćetovem obrazu spolzela debela solza.

Mediće ar je oblećal mrtev.

(Dalje prihodnjić.)

Dostop bo imela le živina članov. Sejmi so določeni v prvi vrsti za izmenjavo plemenske živine med živinorejci, ki so že organizirani ali pa se hočejo pridružiti organizirani reji pincgavske govedi, v drugi vrsti pa naj nudijo članom možnost, prevešek plemenske živine odprodati interesentom iz drugih banovin v državi. Zveza obsega štiri selekcijska društva, in sicer Središče, Ormož, Sv. Lenart in Sv. Marjeto, ki štejejo 242 članov in vodijo v svojih rodovniških knjigah 294 glav plemenske živine.

— **Zadružno gibanje v Dravski banovini.** V minulemu letu je bilo v Dravski banovini vpisanih v zadružne registre (v Ljubljani, Novem mestu, Mariboru in Celju) 81 novih zadrug nasproti 80 v predlanskem letu, tako da znaša po odbitku izbrisanih zadrug prirastek v minulemu letu 49 zadrug nasproti 34 v predzadnjem letu. Od prevrata je bilo vpisanih 777 zadrug, izbrisane pa 303, tako da znaša prirastek v tem času 474 zadrug. Lani je prišla v konkurz le ena zadruga nasproti dvema v predzadnjem letu.

DOPISI

GORENJI LOGATEC. Že od pustnega torka je zaradi slabega vremena ustavljen ves promet z avtomobili. Cesta je taka, da se Bog usmili. Ni ne za sani ne za vozove, še manj pa za avtomobile. Sneg, ki ga je pol metra, se vdira do tal. In ta državna cesta je naša glavna prometna žila! — Pustnega norenja je konec, hvala Bogu. Porok ni bilo skoraj nič, plesa in zabave pa dosti. Najbolj prijetno je bilo na sokolski maškaradi. Dvorana je bila tako lepo okrašena, da bi delala čast tudi večjemu društvu in velikemu mestu; vsekakor je pa delala čast mojstru-dekoraterju. Godba Sokola I je skrbela za primerno razpoloženje; pomagale so ji številne in lepe maske. Bil je res lep in zabaven večer. — V nedeljo je gostoval na našem odru dramski odsek bralnega društva iz Dolenjega Logatca z rusko dramo «Spavaj, moja deklica!» Lepa igra in izvrsten nastop di-

letantov bi bila zaslužila večjo udeležbo. Bilo je pa tudi izredno slabo vreme in še slabša pot. — Prihodnjo nedeljo priredi domače sokolsko društvo telovadno akademijo, pri kateri nastopijo vsi oddelki. Pridite in ogledajte si uspehe neumornega dela v telovadnici!

JARSE-MENGES. Kakor so že poročali listi, se je izvršil v Mengšu v noči od 13. na 14. t. m. zverinski umor, katerega žrtev je bil blagi župnik g. Fran Kušar v Mengšu. Podivjanega morilca so k sreči že izsledili. Pogreba pokojnika so se udeležili tako številni domačini in okoličani, da takega ne pomnijo menceški farani. Pri maši je bila cerkev nabito polna. Iz tega je razvidno, kako je bil pokojnik priljubljen ne samo v domači fari, temveč tudi izven nje, ker se ni bavil z nikakim strankarstvom. Dnevi rajanja so bili pred durmi, a ta strašni dogodek je vzbudil toliko sočutja med zvestimi farani, da so bile preložene veselice na pustni torek. Tudi menceški Sokol je preložil svojo maškarado na ta dan. Omeniti pa moramo, da samo v dveh bližnjih vaseh niso upoštevali tega žalostnega dogodka. Vršili sta se dve prireditvi, na katerih so igrali s harmoniko. Dogodek je bil tako tragičen, da bi lahko to opustili.

STARA VRHNIKA. Prizadeti fantje s Stare Vrhničke nam pišejo k naši notici o krvavem napadu na Vrhničke, da so bili napadalcu tovariši Franka Matevža. Ti so napadli sedem fantov na poti iz vasi Ligojne proti Stari Vrhnički s koli, ročicami in drogovji ter jih pet pobili na tla. Ker napadenci niso imeli nikakega orodja, se tudi niso mogli braniti. Kdo je poškodoval Franka Matevža, se pa ne ve.

TRZIŠČE NA DOLENJSKEM. Prvo gospodarsko dobrodelno društvo je imelo 15. t. m. prav zabavno pustno veselico pri g. Prijatelju v Trzišču. Obisk je bil izredno velik. Lepe maske so bile v veliko zabavo udeležencem. Društvo se zahvaljuje vsem, ki so se udeležili veselice, dalje g. Prijatelju, ki je društvu odstopil vse prostore in spretno vodil prireditev, in enako gospe Omahnovi, ki je toliko žrtvovala v prid društva. Zahvala gre tudi g. Černetu iz

Ljubljane, ki je poskrbel za predpustno razpoloženje. Še posebej izreka društvo zahvalo gostom iz Mokronoga in Krmelja. Občani, postanite člani tega lepega in prepotrebnega društva!

ŠKOCIJAN PRI TURJAKU. Občni zbor gasilskega društva v Škocijanu pri Turjaku bo v nedeljo 2. marca. — Kakor se sliši, bodo priredili naši fantje in naša dekleta 8. marca igro «Razvaline življenja» v prid mlade sokolske čete. — Porok ta predpust ni bilo. Ne vemo, kaj je temu vzrok, saj so naša dekleta precej bogata. Bo pa morda več ženitovanj po veliki noči. — Tudi pri nas so bili ljudje zelo razburjeni, ko so čitali o roparskem umoru župnika Kušarja v Mengšu.

TRŽIČ. (Smrtna kosa.) Po dolgi bolezni je umrl mesar in hišni posestnik g. Anton Belhar v visoki starosti 78 let. Njegova hiša «Pri Petru» je slovela daleč po Gorenjskem zaradi solidnosti svoje obrti. Pokojnik, ki je bil povsod spoštovan in agilen član več društev, zapušča številno družino. Dosegel je čast pradeda, kar je v današnjih časih že velika redkost. Pokojniku prijazen spomin!

PREDGRAD PRI KOLPLI. Na pustno nedeljo smo imeli v Predgradu prav lepo predpustno zabavo. Čeprav je zapadel debel sneg in čeprav je bila v snegu tako zvana kozja steza, je naša mladež po običaju priredila v Predgradu maškaradne šaljive prizore, tako da je bilo smeha za poln meh. — V zimski sezoni, ko počiva poljsko delo, se Predgrajčani kaj radi zbirajo na gospodarske pomenke in zraven tega tudi ne pozabljajo na petje, glasbo in prireditve. — Naše gasilsko društvo se zopet pripravlja na prireditev. Današnji odbor našega gasilskega društva je prav delaven in napreden. Tudi društvena blagajna je na dobrih nogah.

SENKOV TURN. Tukajšnja kmetijska nadaljevalna šola je priredila v nedeljo 8. t. m. celodnevni poučni izlet pod vodstvom šolskega upravitelja g. Alfonza Inkreta s prvim jutranjim vlakom iz Jarš do Ljubljane in od tam z vrhniškimi vlakom do Drenovega griča. Peš smo se napotili

Soteščan:

Dedinja treh gradov

Povest iz starih časov.

«Tebi, morilka. Moja vest je mirna ter mi ni česar ne očita.»

Odšel je brez poslovia. Konj je zahrzal in zdivjal v dolino.

Marti se je udiral pod nogami. Zavedla se je strašne krivde, začela je omagovati. Prvič je preklela nesrečno dediščino, ki jo je tako daleč zapeljala. Gradovi so se pogreznil v prah, vse je izgubljeno. Pod razvalinami pa je črna hčerka, a ji ne more pomagati. Se danes bodo prihrumeli beriči ter jo vkovali v tesne spone. Ali naj jih čaka? Kako naj se brani? Naj beži? Kje naj poišče varno zavetje? Vhod v podzemne prostore bo odkrit. Vitez ima načrte.

Vstala je, da bi bežala, a noge so jo potegnile nazaj na vrtno klopico. Sedla je ter se zamislila, glava ji je zlezla na prsi.

Skozi omreženo okno v grajskem pritličju sta jo opazovala njena skrivna pomagača — bradati Zohar in grbec Butolin. Čim je odjezdil oskrbnik, sta prilezla oprezno na dvorišče. Oba sta bila radovedna, a bala sta se vprašati, kaj se je zgodilo.

Prekanjeni grbec se ni mogel več premagovati. Potresel jo je za ramo in rekel: «Gospa, midva sva tukaj...»

Marta se ni ganila. «Vidim», je dahnila komaj slišno in si zakrila lice z rokama.

«Nekaj ni prav», je zmajal z glavo. Skrbelo je tudi razumnega Zoharja, ki je slutil temne oblake.

«Kaj pa oskrbnik?» je bil najbolj radoveden. «Danes je bil precej osoren...»

«Nahujkan je», je komaj odgovorila. «Prišlo je do razdora.»

«Pa sedaj!» se je vznejevoljil. «Skrajno neprevidno!»

«Vitez Herman je bil tudi tukaj», je omenil Butolin. «Tega je bilo najmanj treba...»

Marta je vstala in odšla v graščino. Vrnila se je s papirjem, ki ga je razgrnila s tresočimi rokami.

«Kaj je to?» sta osupnila.

«Obris podzemskih prostorov», je povedala jecljaje.

«Čemu nama bo ta papir?» se je Butolin nejevoljno obregnil vanjo.

«Ležal je med starimi knjigami, vitez ga je iztaknil. Tu je začrtan tajni izhod v sotesko», je pokazala usodno označbo. «Poglejta te poteze — vitez jih je prerisal...»

Spogledala sta se in izpremenila barvo. Butolinu so zaškripali zobje; Zohar pa je skrčil pesti, da so mu izstopili členki ter se napele žile. Marta je stala kot kip, pred očmi se ji je mračilo.

«Kdo je dovolil tujcu brskati po polici?» sta zahtevala odgovor.

«Rekel je, da ga zanimajo stare knjige», se je opravičevala. «Nisem vedela, kaj je spravljeno med papirjem.»

«Stikal je namenoma, da bi kaj izvohal. Kodrman mu je pokazal pot... Prekleti izdajalec!»

«Tajni vhod mu je delal posebne preglavice.»

— Butolin je pripovedoval, kako je ušel vitezu ob mraku v soteski. Opazoval ga je tudi drugi dan, ko si je zaman prizadeval, da bi našel odprtino.

«Zdaj ima pripomoček», je obupal Zohar. «Obris je točen, vhod je natančno označen.»

«Škoda varnega skrivališča», je javkal Butolin in mežikal z drobnimi očmi. Zohar pa je divje preklinjal viteza in oskrbnika.

Marta se ni več togotila. Ves njen srd se je izpremenil v strah pred posledicami, njene grožnje so se hladile v vzdihu: «Vse je izgubljeno!»

«Vse je pogorelo», sta ji končno pritrdila.

«Prav za prav sem sama vsemu kriva», e je tresla v silni grozi. «Ne kaže mi nič drugega kakor bezati...»

«Kam?» je skrbelo zmedenega grbca. «Hudo je pustiti toplo gnezdo.»

«Vsako pomišljanje ali odlašanje nas lahko privede v novo nevarnost», je Zohar nemirno stopical. «Rešimo, kar se še dá rešiti.»

«To je moška beseda», ga je pohvalil. «Razdelimo imetje na tri enake dele...»

«Prepozno», se je Zoharju mudilo. «Nekaj lahko vzamemo s seboj, ostalo pa bomo zakopali...»

«Kaj pa Marica?» se je spomnila Marta.

«Odvedemo jo daleč, daleč... Nikdar več ne bo videla Močilja...»

«To bom izvršil jaz», se je ponudil grbec. «Načrte sem že pripravil...»

«Do solnčnega zahoda mora biti vse pripravljeno», je določil Zohar. «Še nocoj bodo prilomastili beriči in preiskali votlino.»

«Vzemita me s seboj», je prosila Marta. «Izginito moram, gre mi za življenje.»

«Drevi, ko se bo stemnilo, vas bom čakal v dolini ob potoku», jo je pomiril Zohar. «Do takrat bova poskrila dragocenosti, katere dvigneva, čim bo prestana nevarnost.»

«Hvala usodni!» se je vzradostila. «Takega spremstva sem si vedno želela.»

na Lesno brdo k priznani strokovnjakinji za rejo perutnine, gospe Golobovi. Omenjena gospa nam je razkazala kokoši leghornske pasme, staje, shrambe za pripravljane živeža, valilne staje, skladišča in način vlaganja jajc. Po enournem ogledovanju res vzorne perutninske farme smo se zahvalili prijazni gospe Golobovi za ogled in se napotili nazaj v Drenov grič. Tam nas je že čakal avtobus, ki nas je popeljal na Vrhniko k «Mlekarni». Poslovodja «Mlekarne», g. Tešar, nam je razkazal ves postopek z mlekom in vsakovrstne priprave in shrambe za sir. Kosili smo v Rokodelskem domu, kjer smo bili prav dobro postreženi. Nato smo se fotografirali. Potem smo se podali na Verd k ogledu veleposestva g. Josipa Lenarčiča. Ogledali smo si kobilarno, goveji hlev, shrambo za seno, dalje tudi še tovarno za parkete in električno napravo. Po dveh urah ogledovanja in razgovaranja s prijaznim g. Lenarčičem smo se mu zahvalili za izkazano uslugo in se napotili proti postaji. Medpotoma smo obiskali tudi spomenik našega pisatelja Cankarja.

LITIJA. (Smrtna kosa.) V Litiji je preminula najstarejša Litijčanka, 91letna ga. Josipina Koblerjeva, mati inspektorja g. Pavla Koblerja. Pokojnica je bila daleč okoli znana neutrudljiva narodnoobrambna delavka in blaga žena, ki so jo splošno spoštovali. Časten ji spomin!

SV. KRISTOF PRI LAŠKEM. Glavni odbor Kmetijske družbe je na svoji seji 4. t. m. potrdil ustanovitev nove podružnice Kmetijske družbe za občino Sv. Krištof in s tem tudi njen odbor. Dosedanji odsek si je v teku letošnjega plodnosnega dela za uspeh kmetijstva v naši občini pridobil zaupanje in je pristopil k podružnici do sedaj 263 članov-posestnikov. Da se je stara želja tukajšnjega prebivalstva uresničila in da je prišlo do ustanovitve podružnice, gre v glavnem zaslugi ravnatelju g. inž. Kloču in višjemu nadzorniku g. Kokalju, ki sta bila z nasveti vsak čas na razpolago in gmotno mnogo pripomogla do uspešnega razvoja podružnice. Podružnica bo po svojih zaupnikih zvezala vsa naselja občine, ki bodo sklicana po potrebi, predvsem pa tedaj, kadar bo šlo za skupno naročitev umetnih gnojil,

semenja, strojev ali drugih kmetijskih potrebščin, pa tudi za obravnavo raznih strokovnih in stanovskih vprašanj. Vsak član ima pravico, obrniti se na podružnico za razne nasvete v spornih ali kupčijskih zadevah, kar je zelo priporočljivo, da se izognejo mnogokrat nepotrebnim stroškom, odnosno da ne padejo pri kupčiji ali prodaji v roke brezvestnim špekulantom. Podružnica bo žrtvovala vse sile in našla pota, da se bodo prideli članstva vnovčevali direktno pri konsumentu brez mnogoštevilnih prekupčevalcev. Umestna je misel, da bi se kmetijske podružnice v laškem srezu po svojih vodstvih združile in si izvolile nekak sreski odbor, ki naj bi obravnaval važnejše kmetijske zadeve našega sreza skupno. Kmetijske podružnice bi naj o tem predlogu razmišljale in podale svoje mnenje. Podružnica priporoča vsem članom, naj pristopijo k «Samopomoči», zapniki nabiratelji pa naj prijavnice dostavijo do 10. marca osebno tajniku «Samopomoči», g. dr. Jerini, v pisarni sreskega načelstva v Laškem.

SV. JEDERT NAD LAŠKEM. Nanovo ustanovljeno Sokolsko društvo pri nas prav lepo napreduje. Že mesec dni po ustanovitvi smo videli agilne člane na odru v težki igri «Po dvanajstih letih», katero so igralci glede na svoj prvi nastop lepo in dovršeno odigrali. Nekatere, posebno glavne vloge so bile izvrstno odigrane, tako da od domačih igralcev še lahko mnogo pričakujemo. Člani dramskega odseka pod vodstvom nemurnega režiserja brata Kneza pridno vadijo dramo «Mati», katero misli uprizoriti Sokol 22. marca ob priliki prireditve materinskega dne. Telovadbo pod vodstvom brata načelnika Štokavnika prav lepo napreduje. Za enkrat smo seveda še skromni, ker nam primanjkuje potrebno telovadno orodje. Okoličani, ki ste nam naklonjeni, pridite pogledat naše prireditve, ker nam boste s tem mnogo pomagali.

MOZIRJE. Na pustni dan dopoldne je zavozil tovorni avto knezoškofijske žage v Marijinem gradu s ceste pri Celinšku v brzovjavni drog s tako močjo, da se je močno poškodoval in si zlomil os. Prejšnji upravitelj je dal voznikom dovolj zasluzka z vožnjo desk na kolodvor, sedanji

pa si je nabavil kar dva tovarna avtomobila, ki po trikrat na dan prevažata deske na postajo, kvarita ceste in odjedata voznikom zaslužek. G. knezoškof naj bi pregledal, koliko je stroškov s temi avti, pa se bo prepričal, da je vožnja desk po domačih voznikih cenejša kakor pa z avti.

LATKOVA VAS. (Smrtna kosa.) Nedavno je umrl v Latkovi vasi kolarski mojster g. Frane Ribič za hripo. Zapustil je štiri male otroke in žalujočo vdovo. Bil je zelo napreden rokodelce, ki si je prvi nabavil motor za pogon svojih strojev, član gasilnega društva in vnet čitatelj «Domovine». Bodi mu ohranjen prijazen spomin!

MALA NEDELJA. (Smrtna kosa.) V Ljubljani je umrl v soboto 21. t. m. tukajšnji rojak iz Moravcev g. Fran Spindler, bančni nižji uradnik. Pokojnik je večkrat z veseljem obiskoval svoj rojstni kraj in bil tudi vedno naklonjen tukajšnjim društvom. Bodi mu ohranjen blag spomin, preostalim naše sožalje!

LEŠE. (Smrtna kosa.) Dne 15. t. m. je zatislil svoje trudne oči za vedno upokojeni rudar g. Josip Jurač. Bil je skrben oče svoji družini in splošno priljubljen, kar je pokazal pogreb, katerega se je udeležilo številno občinstvo. Bil je tudi zvest bralec «Domovine». Bodi mu zemljica lahka, žalujočim pa naše sožalje!

DOBOVA. Kmetovalci Velikega Obreža se pritožujejo nad novo nadlogo, ki grozi zavzeti širok obseg uničevanja. Ta nadloga je ličinka nekega hrošča, katerega ime je tu še neznan. Nevaren škodljivcec je uničil že več deteljišč, ne prizanese pa tudi drugim kulturam, posebno ne koruzi. Da spoznamo tega škodljivca in se mu potem lahko postavimo v bran, naj vsakdo, ki bo zasledil ličinko (črva) ali hrošča v bližini objedenih rastlin, izroči tega škodljivca tajniku podružnice Kmetijske družbe, ki ga bo poslal na pristojno mesto, da se bo ugotovilo njegovo ime in da se bodo dali nasveti za njegovo uničevanje.

PARG. Naše selo je v ugodnem položaju kraj ceste nekaj sto metrov nad Čabrom. Ima lep razgled na razne kraje in zdrav in čist gorski zrak. Na kraju sela je cestno razkrižje

«Čuval in branil vas bom, dokler vas ne privedem v varno zavetje.»

Zasukala sta se in izginila v temnem hodniku. Brž sta dvignila ploščo in se spustila v podzemne prostore. Begala sta iz votline v votlino in nabirala naropano imetje. Nato sta oprezno odprla izhod v sotesko, kjer sta odkrila za pečino prostorno odprtino. Vanjo sta položila zaboj in ga zametala z drobnim kamenjem. Preden sta odšla, sta izgovorila čarodejne besede: «Kdor jo je zaprl, ta jo bo odprl.» Tako sta izročila imetje varuhu pokopanih zakladov.

Marta se je zaklenila v temno sobico in odprla okno. Tukaj je čakala odhoda; ako jo prej iznenadijo beriči, tedaj bo skočila v prepad med skalovje. V duhu se je poslavljala od svoje hčerke, skrbela jo je njena usoda. Vest ji je očitala dva zločina: krivico, katero je storila graščakovim edinki, in posledice, ki bodo zadele njenega otroka. Prvo krivdo je pokrivala s hrepenenjem po gradovih, toda materine ljubezni ni mogla zamoriti. Sama bo sicer ušla pravici, zato pa bo pustila svojo hčerko, naj jo sodijo zaradi njenega dejanja.

Ves dan ji je bil poln muk in groze, šele proti večeru ji je odleglo. Čim se je stemnilo, je vzela pripravljen zavitek, majhen in lahek, da je ne bo oviral pri begu. Zohar jo je čakal na dogovorjenem mestu. Molče jo je prijel za roko in ji pomagal na konja. Konj je zadovoljno pokimal in zdiral neslišno po ravnini. Kopita so mu bila ovita s cunjami, da se ni čulo peketanje.

Prav tedaj je prilezel v soteski iz skrivališča Butolin in oprezno zaprl tajna vrata. Na upognjenem hrbtu je nesel Marico, ki je bilo ihtela. Tolazil jo je s tem, da jo nese k očetu na Močilje. Kmalu pa se je izkazalo, da jo je pre-

varal. Nedaleč v goščavi jo je posadil na konja in odjezdil v nočno tišino.

Pod starodavno lipo na Močilju je sedel oskrbnik Kodrman, kjer se je hladil skoro vsak večer po storjenem delu. Nocoj je bil nenavadno tih in zamišljen. Potrl ga je zločin hudobne Marte, kateri je sicer zapretil z ovadbo, ni pa še izvedel svojih groženj, ker se je bal sramote. Bal se je, da ga bo izdala kot prijatelja, kar bo dvignilo dokaj prahu povsod, kjer so ga poznali. Gorje mu, kadar bo izvedel vitez, da se je kdaj ukvarjal z morilko njegove zarčkenke. Težko bi se otrese krivde, katero bi mu naložili. Oba bi zaprli in kaznovali.

Sočutje do nesrečne Marice mu je težilo molčanje. Morda ji s tem daljša bridke ure jetništva in zakriva sled, da jo beriči ne morejo najti. Samo besedico naj bi izrekel, pa bi prijeli zločinko in jo prisilili, naj pove, kam je skrila nedolžno žrtev. Njemu ni hotela povedati, vitez pa ima moč in oblast. Toda preden bi priznala, bi pokazala nanj — ena sama besedica bi zadostovala. Kaj šele, ako bi izbleknula, da mu je obljubila grajsko pristavo! Poznal je njeno hudobnost, prav gotovo se bo maščevala. Zato se ni upal geniti; tudi ako bi vedel, kje je izgubljena deklica, bi je ne mogel izdati.

V grajski verandi je gorela svetla luč, graščak je sedel v mehkem naslanjalu. Okrog njega je tekala Marica — nadomestek za njegovo edinko. Oskrbnik je slišal njeno žgolenje in videl, kako jo je starček ljubeznivo božal. Odkar mu je potrdil vitez, da je ona prava njegova hčerka, jo je smatral za tako. Vsi so se čudili njenemu vedenju, vsak dan je bila bolj podobna pogrešani edinki. Polagoma so utihnili dvomi, v ospredje

je stopilo mnenje, da se je nekdanja Marica resnično vrnila.

Kodrman bi bil lahko pojasnil zmoto, zaradi starega in bolehnega graščaka pa tega ni smel storiti. Strogo mu je bilo naročeno molčati in skrbeti, da osebje ni o dogodku preglasno šepetalo. Celo beriči in vojščaki so skrivno prihajali in odhajali. Na pristavi so si izbrali posebno sobo, kjer so se posvetovali, kako bi prijeli morilca. Oskrbnik je bil navzoč pri vsakem sestanku, a se jih ni upal nikdar opozoriti na to, kar je vedel. Grožnje hudobne Marte so mu zapirale usta.

Utihnili so krilatci, večerni mrak je legel počasi na ravnino. Na Močilju je pojemalo dnevno vrvenje; tlačani so odhajali domov, posli pa so se umaknili na dvorišče. Samo oskrbnik je še ostal pod lipo; tesno se je pritisnil k deblu, da bi ga kdo ne opazil. Glava mu je klonila na prsi pod težo skrbi in groze. Vsak hip ga lahko preseneti kaka neprijetna novica. Kako se bo zagovarjal?

Izenadilo ga je peketanje konjskih kopit, nekdo se je naglo bližal graščini. Psi so začeli vohati po zraku in glasno lajati. To je pomenilo, da prihaja tujec. Oskrbnik je ustal in mu šel nasproti. Noge so se mu zapletale, od strahu se je opotekal. Begala ga je misel, da prihajajo beriči z uklenjeno morilko. Rajši bo zapustil družino, kakor pa trpel sramoto. Zivega ne bodo dobili v roko, kar naj pade Marti na črno dušo.

Čim je zagledal jezdeca, so se mu razpršile samomorilne misli. «Kdo je?» ga je plaho nagovoril.

Prišlec mu je odgovoril: «Jaz sem, vitezov odposlanec. Z oskrbnikom moram nujno govoriti.»

(Dalje prihodnjič.)

ena cesta drži v Gerovo in dalje, a druga v Prezid-Rakek. Tu se narod bavi s poljedelstvom in živinorejo. Na našem polju rodijo krompir, fižol, zelje, razne žitarice in povrtnina. Imamo tudi sadovnjake z jablanami, hruškami, slivami in češnjami. Pri nas so velike šume igličaste in listnate drevja, razen hrasta (crnogorice i bjelogorice). V šumah je obilo divjadi: lisica, zajec, srna, jelen, a tudi volk ni redek gost. Od domačih živali gojimo goveda (voli nam služijo namesto konj), svinje, ovce in kokoši. Naše ženske se mnogo bavijo s predenjem lanu in volne, ker je pri nas še v navadi narodna noša. Naša deca obiskuje šolo v Čabru, a tudi k božji službi hodimo v Čabar, ki je naše lepo mesto, v katerem so naša sreška in druga oblastva. Glavno naše gospodarstvo zaledje so šume, iz katerih črpamo glavne dohodke, ko se deli letni prirastek. Naši moški delajo po večini v šumah, doma ali drugje, ker so v tem poslu prav izvežbani. Upamo, da se bo skupno šumsko in pašniško imetje skoro porazdelilo ali da se bo vsaj dal posekati star les, da se bodo mlada debla normalno razvijati. Mi smo tako navezani na šume, da lahko rečemo: Živimo v šumi iz šume.

DOMAČE NOVOSTI

* V zadnji «Domovini» so bile nekatere strani zamešane. Gotovo so si čitalci že znali pomagati na ta način, da so gledali na številke strani in tako lahko prebrali ves list.

* **Kralj in kraljica za zagrebške siromake.** Socijalni odsek zagrebške mestne uprave je začel deliti podpore v znesku 50.000 Din, ki jo je Nj. Vel. kralj za časa bivanja v Zagrebu poklonil za tamkajšnje siromake. Med 120 siromakov se je razdelilo po 100, 150 in 200 Din. Za ostali znesek pa je mestna uprava nakupila obleke, ki jih dobi 50 siromašnih dečkov in deklic.

* **Pot francoskega admirala Guepratta skozi Ljubljano.** Sloviti francoski admiral Emile Guepratte, ki je med vojno na Bizerti očetovsko skrbel za srbsko vojsko in begunce, se je v ponedeljek pripeljal z orientekspresom v Ljubljano. Na kolodvoru so admirala, ki je bil v paradni uniformi, pozdravili gg. francoski konzul Neuville s konzularnim osebjem, podban dr. Pirkmajer, župan dr. Puc in zastopnika francoskega inštituta profesorja dr. Pretnar in Detela. Gospod admiral je vso družbo sprejel v salonskem vozu in je po prijaznem razgovoru med postankom vlaka nadaljeval s svojo soprogo pot v Beograd.

* **Operacija goriškega nadškofa dr. Sedeja.** Goriški nadškof dr. Sedej je bil v torek 10. t. m. v goriškem sanatoriju sv. Justa operiran na kili. Šivolasi vladika, ki ima že 76 let, je operacijo srečno prestal. Bolnikovo stanje je povsem zadovoljivo.

* **Volitev prvega evangeličanskega škofa v Jugoslaviji** bo v marcu. Vsaka 76 evangeličanskih občin v Jugoslaviji se bo sestala k zborovanju in v zapečateni kuverti sporočila osrednjemu volišču v Beogradu, katerega kandidata smatra za najprimernejšega. Skrutinatorij se bo 15. aprila sestel v Beogradu in bo predlagal kandidata, ki bo dobil največ glasov, kralju v potrditev. Kralj imenuje evangeličanskega škofa dosmrtno.

* **† Dr. Josip Vrečko.** V Celju je umrl 19. t. m. za srčno kapjo splošno znani celjski odvetnik in narodni in gospodarski delavec, gosp. dr. Josip Vrečko. Pokojni dr. Vrečko se je rodil 6. marca 1856. na Zegru, občina Presečno, v znani narodni Vrečkovi rodbini. Kmalu po dokončanih študijah se je uveljavil v slovenskem javnem življenju in se pokazal v sleherni svoji kretnji neupogljivega rodoljuba in Sokola. Bil je med ustanovitelji celjskega Sokola in je bil pred leti izvoljen za častnega društvenega starosta. Uspešno je deloval v našem združenstvu, v bivši celjski Zadrugi zvezi, v narodnih in kulturnih društvih. Bil je med ustanovitelji Zvezne tiskarne v Celju,

s pokojnim Petrom Majdičem pa je ustanovil slovensko trgovino «Merkur», ki je postala pozneje last pokojnega Majdiča samega, in po smrti doktorja Serneča je skoro ves čas predsedoval Celjski posojilnici. Odvetniško pisarno v Celju je odprl leta 1888. in jo vodil do svoje smrti. Zelo se je zanimal pokojnik za kmetijstvo, zlasti za vinogradništvo in umno kletarstvo, kar lepo in nazorno dokazuje tudi njegov vzorni vinograd za celjskim Starim gradom. V torek 17. t. m. se je dr. Vrečko še udeležil seje upravnega sveta Celjske posojilnice, v sredo mu je nepričakovano postalo slabo in v četrtek dopoldne ob pol 10. uri je srčna kap pretrgala njegovo življenjsko nit. Od njegovih bratov živita še Martin, posestnik na Zegru, in Jakob, upokojeni inšpektor poštnega ministrstva v Zemun. Vdova, gospa Rozina, pa je doma iz znane narodne rodbine Kapusove, ki je slovela zaradi svoje narodne odločnosti že v časih, ko ni bilo lahko biti Slovenec. Razen nje zapušča dr. Vrečko šest otrok, in sicer Vladimirja, trgovca v Celju, dr. Dragotina, odvetnika in finančnega referenta v mestnem občinskem svetu v Celju, Franja, artiljerijskega majorja v češkoslovaški armadi, Zdenko, poročeno z inž. Petersenom v Fredrikstadu na Norveškem, Marico, poročeno s kapetanom Juvancem v Celju, in Sento, poročeno z zdravnikom dr. Šinkovcem v Mislinju. Pokojniku bomo ohranili neizbrisen spomin, hudo prizadeti rodbini pa izrekamo najiskrenejše sožalje!

* **Tri zlate poroke.** Dne 22. t. m. je obhajal v najožjem družinskem krogu v Mariboru zlato poroko g. Leon Brože, bivši vodja tiskarne sv. Cirila in hišni posestnik, z ženo go. Matildo. Enak jubilej je slavil tudi posestnik g. Gašper Jeravič v Pobrežju z ženo go. Josipino. V Krčevini je nedavno slavil zlato poroko posestnik in bivši župan g. Gregor Škof z ženo go. Ivano.

* **Jubilej uglednega narodnjaka v Vuhredu.** Dne 21. t. m. je praznoval v Vuhredu 50. rojstni dan veleposestnik in lesni trgovec g. Peter Mravljak. Rojen je bil pri Sv. Antonu na Pohorju kot sin uglednega kmetovalca. V Vuhredu ima lepo posestvo in daleč naokrog znano lesno trgovino. Jubilar je bil vedno zaveden in odločen narodnjak in naprednjak in ima velike zasluge za razvoj narodne zavesti v Dravski dolini. Sodeloval je pri ustanovitvi Sokola v Marenbergu, poleg tega pa že 20 let načeluje gasilcem v Vuhredu. Nadalje se udeležuje v občinskem in cestnem odboru, v okrajnem šolskem svetu, je predsednik krajevnega odbora Narodne odbrane v Marenbergu, odbornik podružnice Rdečega križa, zastopnik marenberškega okraja v slovenjgraškem trgovskem gremiju, član banskega sveta in tudi sicer delaven v javnosti. Za svoje narodne zasluge je bil odlikovan z redom sv. Save. Odličnemu javnemu delavcu in kremenitemu značaju še mnogo srečnih let!

* **Dve sestri pred oltarjem.** Pišejo nam: Letošnji predpust je nudil v Jarenini v Slovenskih goricah izjemni dogodek. Stopili sta namreč dve sestri obenem pred oltar. Lizika in Tilika Toplakovi, Sokolici in vzgledni hčerki velečebelarja in posestnika g. Valentina Toplaka iz Gačnika, sta zvezali svoje življenje, Lizika z g. Venčetom Mrmoljo, sinom bivšega narodnega poslanca g. Ivana Mrmolje, Tilika pa z g. Francetom Zvrnkom, mesarjem v Račah pri Mariboru. Obe ma paroma želimo veliko sreče!

* **Smrt priljubljenega Idrijčana.** V Idriji je v soboto zatisnil oči upokojeni rudniški uradnik g. Karel Harmel. Blagi mož, ki je bil vedno vedrega duha, vedno šaljiv in priljubljen družabnik, je bil prav tako poznan tostran meje kakor po Goriškem in na Krasu. Z vso vnemo se je udeleževal v domačem kulturnem življenju, pomagal svoječasno pri vseh domačih prireditvah in je z zdravo šegavostjo zabaval staro in mlado. Domačini so ga vsi visoko cenili, prav tako kakor njegovega brata, že pred leti umrlega, po vsem Goriškem znanega dekana v Komnu g. Adolfa Harmela. Pokojnik, ki je bolehal že dalje časa, je dosegel nekaj nad 60 let. Blag mu spomin!

* **Smrt 100letne Kočevarke.** V Planini (Stokendorfu) so imeli dosedaj najstarejšo Kočevarko, 100letno Marijo Brinskellejevo. Zivela je v skromni kočici v Sporebri. Bila je dosedaj živa preostala priča nekdanje lepe kočevske vasice Gazhena, od katere sedaj ni stedu razen nekaj kamnov in malega spomenika, ki so ga postavili lani Kočevarji ob 600letni proslavi. Ženica je bila v imenovani vasi rojena 18. oktobra 1831. in je doživela popolno opustošenje svoje rojstne vasice. Domačini so živahno starks zelo spoštovali. Starka je ob dolgih zimskih večerih posedala za pečjo in pripovedovala radovednežem o tlaki, ki je težila takrat kmečko ljudstvo. Sama je morala šestokrat kot mlado dekle s svojimi daleč na grajske njive in senožeti. Mnogokrat jo je mati poslala v Predgrad, da je nesla v graščino desetino. Njen oče, ki se je ob nevarnih časih francoske okupacije skrival po kočevskih gozdovih pred vojaščino, je moral leta 1848. stopiti med brambovce. Njeni bratje so se udeležili obeh pohodov avstrijske vojske na Laško leta 1859. in 1866. Eden pa se je boril pri Kraljevem Gradcu. Rada je pripovedovala, kako so morali planinski fantje leta 1878. v Bosno in Hercegovino. Med njimi je bil tudi njen sin. Marija Brinskellejeva je preživela moža in vse svoje otroke. Zadnja leta je preživela sama v borni bajtici. Blag ji spomin!

* **Podpora za zimske kmetijske tečaje.** Da bi se banskim upravam omogočilo v zmislu zakona o pospeševanju kmetijstva v okrajih prirediti zimske tečaje o vseh strokah kmetijstva, je z odlokom ministra za kmetijstvo podeljena podpora Dravski banovini v znesku 30.000 Din, Savski banovini pa v znesku 60.000 Din.

* **Zivinozdravniška predavanja v kranjskem srezu.** Da se izboljša živinoreja v kranjskem srezu, bo predaval na predlog banske uprave sreski veterinarski referent, g. Vinko Bedenk, v okoliških vaseh o pravilni živinoreji. V petek dne 27. t. m. se bo vršilo predavanje od 16. do 19. ure v Zgornji Besnici, v nedeljo dne 1. marca od 8. do 10. ure v Kovorju, v nedeljo dne 8. marca pa v Predvoru. Predavanje bo obsežalo prvo pomoč pri domačih živalih, zdravstvo hleva, spoznavanje in bistvo živalskih kug.

* **Odpust delavcev pri podjetju inž. Dukića.** Iz Trbovelj poročajo: Pri podjetju inž. Dukića je bilo v zadnjem času odpuščenih 150 delavcev. Med odpuščenimi je tudi več domačinov družinskih očetov, ki so posebno hudo prizadeti. Ako je bilo podjetje že primorano toliko delavcev odpustiti, naj bi se pri tem oziralo vsaj na to, da ostanejo v službi domači ljudje in med njimi predvsem oženjeni.

* **O odpuščanju delavstva v celjski cinkarni** so se v zadnjem času širile netočne vesti. Kakor smo obveščeni, ni res, da bi cinkarna v Celju obratovala v zadnjem času le z dvema pečema, temveč obratuje brez odmora s štirimi pečmi. Zadnje delavstvo je bilo odpuščeno lani v aprilu, oziroma v maju, in to zaradi nastale krize na svetovnem tržišču z bakrom. Trenutno pa obstoje nade, da se bo polžaj delavstva še izboljšal, ker se nahaja podjetje v razgovorih glede nabave večjih količin rude. Zato je razburjenje delavstva neutemeljeno in neumestno. Te dni je pričel ponovno obratovati tudi oddelek za izdelovanje cinkovega belita.

* **Parna žaga na Gorjancih je pričela delati zopet s polnim obratom** in ima dosedaj zaposlenih okrog 80 delavcev. Istotako je pričela obratovati parna žaga na Rogu, ki dovaža izdelani les na svoje skladišče v Straži. Ker tudi Radoha zaposluje precejšnje število delavcev, se bo vendar nekoliko omejila brezposelnost domačinov.

* **Slovenski rudarji pri ministru za gradbe.** AA. poroča: Minister za gradbe je sprejel delegate delavskih rudarskih sindikatov iz severnih pokrajin, ki so mu orisali krizo v tej panogi industrije. Delavci so predlagali potrebne ukrepe, da se ta industrija podpre. Minister je delegatom odgovoril, da bo vlada takoj vse potrebno ukrenila.

* **Stavka v tiskarni «Savi» v Kranju.** V tiskarni «Savi» v Kranju je te dni nastala stavka. Vzrok stankanja je bil sprejem nekega neorganiziranega črkostavca v službo, čemur so se vsi organizirani grafičarji uprli. Ker baje vodstvo tiskarne ni hotelo popustiti in ker gre tudi za gmotna vprašanja, so se uslužbenci odločili za stavko. Kakor se govori, je tiskarna iz Beograda pozvala nekaj brezposelnih in neorganiziranih črkostavcev, da bi lahko z njimi nadaljevala delo. Zveza grafikov je proti temu seveda protestirala in izjavila, da v nobenem pogledu ne bo dopustila, da bi se kršila tarifna pogodba. Upati pa je, da se bo spor kmalu poravnal.

* **Za sevniški vodovod.** Na seji sevniškega občinskega sveta, ki se je vršila 22. t. m., je bila najvažnejša točka dnevnega reda gradnja vodovoda. Zupan g. Krulej in drugi občinski odborniki so poudarjali važnost in skrajno potrebo napeljave vodovoda glede na zdravstvo in večjo varnost proti požarom. Med živahno debato se je razvila tudi mala opozicija, ki je nasprotovala temu načrtu zaradi denarnih težkoč, v glavnem pač proti najetju posojila v znesku 400.000 Din. Skupni stroški bi znašali po proračunu okoli 750.000 Din. Občini pa je zagotovljena denarna podpora od države, banovine in higijenskega zavoda v Ljubljani. Po končani debati je stavil župan na glasovanje naslednje predloge: 1. da se čimprej prične z gradnjo vodovoda; 2. da se plača odškodnina posestnikom, po katerih zemljišču se bo izvršila napeljava; 3. da se najame posojilo v znesku 400.000 Din; 4. da se bodo dela oddala po javni licitaciji. Predlogi so bili sprejeti z 19 proti 6 glasovom. Izvir za bodoči vodovod se nahaja 3 km severozahodno od Sevnice, v vasi Brezju pod Sv. Rokom. Tako je upati, da bo že v tekočem letu dobil trg Sevnica dobro pitno vodo.

* **Ponoven požar v Zgornjem Kašlju.** Nedavno je zgorelo v Zgornjem Kašlju gospodarsko poslopje gostilničarja in posestnika g. Franca Grada, pa je že zopet zahteval ogenj svojo žrtev v tej vasi. Predzadnje sredo v zgodnjih jutranjih urah je nastal požar v šupi uslužbenca v tobačni tvornici Jožeta Bezlaja. Plameni so zajeli tudi Bezlajevo stanovansko hišico in hlev, tako da je zgorelo ubogemu delavcu vse. Na pomoč prispeli gasilci so ogenj, ki je že obližnil bližnje Višnovarjevo poslopje, omejili. Bezlaj je bil zavarovan le za manjšo vsoto. Kakor se sodi, je ogenj podtaknila hudobna roka.

* **Nesreča pri klanju svinje.** Od Sv. Križa nam pišejo: Posestnikov sin Franc Mladkovič je kral pri posestniku Jožetu Čučniku na Pristavi ob Krki svinjo, ki ga je po naključju vrgla v gnojnično jamo, iz katere ga je nezavestnega potegnil Janez Kuntarič s Pristave. Mladkovič ima hude poškodbe na hrbtu in glavi.

* **Plaz z Meljskega hriba pri Mariboru.** Zaradi naglo nastopajočega južnega vremena se je pričel Meljski hrib zopet krušiti. Te dni se je sprožil znaten plaz kamenja v vinograd g. Rudolfa Puha in povzročil mnogo škode. Ker ni izključeno, da se bodo zaradi razrahljane zemlje vsuli še novi plazovi, vlada med vinogradniki veliko razburjenje.

* **Zimske nezgode.** Pri sankanju v Toplicah pri Zagorju se je domala pripetila huda nesreča. Neki deček se je sankal s triletno sestrico nad potokom Medijo. Deček na cesti ni mogel ustaviti sani in sta oba zletela v hladni potok. Toda otroci imajo srečo in se ni pripetilo nič hudega, samo da sta se precej prestrašila. Iz potoka so ju rešili delavci in ju poslali mokra domov. — Druga nezgoda je bila hujska. V neko gospo se je sankal zaletel tako silno, da jo je podrnil na tla, kjer je obležala nezavestna. Prenesli so jo domov. — Po zadnjih zametih se je klavec Tine odpravil k nekemu posestniku v Znojilah klat prešiča. Na poti pa je zašel v snegu v neki jarek in se pogreznil čez glavo. Dolgo se je komotal, a se mu ni posrečilo rešiti se iz snežne kletke. Vpil je na pomoč. Z veliko težavo ga je rešil bližnji sosed, ki je pograbil za cekar, v katerem

je imel Tine morilno orožje, ter z njim vred potegnil tudi Tineta na kopno.

* **Pustolovščina dveh Mariborčank.** 25. januarja sta se podali 22letna Marjetica H. in Emica P. na jug s trebuhom za kruhom. V vlaku sta v Novem Sadu prišla k njima dva moža in se je eden predstavil za hotelirja iz Pančeva, drugi pa za uradnika. Hotelir je pravil, da bi eno sprejel v službo za blagajničarko, drugo pa za strežajko. Ta ponudba pa ni bila sprejeta. Možaka pa sta kljub temu spremljala dekleti v Beograd in tu se je naposled onemu, ki se je izdajal za hotelirja, posrečilo, da je izvabil obe v Pančevo ne v kak lep lokal, temveč v neko beznico, od koder je dekleti naposled po prizadevanju Marjetične tete rešila policija.

* **Ponesrečen otrok.** Te dni je padel doma v hiši štiriletni sinček posestnika Petra Satlerja iz vasi Papirnice pri Stari Loki tako nesrečno, da je obležal z zlomljeno nogo in so ga morali prepeljati v splošno bolnico v Ljubljano.

* **Dete s štirimi rokami, štirimi nogami in štirimi ušesi.** Po vestih iz Kruševca je neka kmetica v Staleču rodila dete, ki je imelo štiri roke, štiri noge in štiri ušesa. Dete je živelo samo nekaj ur. Zdravniki so mnenja, da je čudni otrok nastal na ta način, da sta dvojčka skupaj zrasla v materinem telesu.

* **Požar na Vrhniki.** Te dni ponoči je nastal požar v hiši posestnice France Žnidaršičeve, po domače Novakove, na Cankarjevem klanecu na Vrhniki. Zaradi goste megle so ogenj opazili le najbližji sosedje. Prvi reševalci so najprej odnesli iz goreče hiše bolno posestničino sestro Ivano, ki leži že 20 let. Nato so reševali pohištvo in kar se je pač v naglici dalo rešiti. Sreča v nesreči je bil sneg, ki je v veliki meri pripomogel, da se ogenj ni razširil na druge hiše in poslopja, ki stoje tam prav strnjeno. Čeprav je bilo na podstrešju tudi nekaj sena, je zgorelo le ostrešje. Vdrla se je streha in na njej se nahajajoči sneg je preprečil, da ogenj ni prišel v notranjost hiše, ki se je tako dala vsaj na pol ohraniti.

* **Pogreša se posestnikov sin Feliks Čeh,** rojen dne 7. januarja 1894. v Gočovi in tja pristojen, ki je po končani svetovni vojni ostal kot bivši vojni ujetnik v Sibiriji. Od tam je 7. februarja 1921. pisal zadnje pismo. Od tedaj pa se ni več oglašil. Okrožno sodišče v Mariboru je na prošnjo brata Alojzija Čeha uvedlo postopanje, da se Feliks Čeh proglasi za mrtvega.

* **Žaloigra siromašne družine.** Dne 4. t. m. se je podal na pot v Slovenijo siromašni preužitkar Marko Poljak iz vasi Sopote, da bi si izprosil od dobrih ljudi živeža. Ker se do 10. t. m. ni vrnil, se je preko Gor. podala na pot v Slovenijo tudi njegova žena Pavla, da bi poiskala pogrešanega moža. Ker ga menda ni našla, se je sama vračala domov, noseča s seboj nekoliko izprošenega fižola. Vsa utrujena pa je na Planini obtičala v snegu in zmrznila. Ker do 15. t. m. ni bilo domov ne očeta ne matere, ju je šla iskat hči Mara. Mater je našla mrtvo, o očetu pa še ni sledu. Mogoče je, da je tudi on našel smrt v snegu, ker je takrat brila tamkaj ostra burja.

* **Huda nesreča na brzojavnem drogu.** V petek popoldne se je zgodila na jeseniškem kolo-dvoru huda nesreča. Zaradi težkega snega, ki je zapadel zadnje dni, je bilo na postaji znatno poškodovano brzojavno in telefonsko omrežje. Pod vodstvom telefonskega in brzojavnega mojstra g. Ivana Stegüja z Jesenic so bili pri vpostavitvi omrežja zaposleni delavci: 23letni Janez Požes, Josip Auersperg in Ludovik Gorec, vsi doma iz Velike Loke na Dolenjskem. Bilo je okrog 16. ure, ko je Janez Požes baš vršil popravila na brzojavnem drogu. Tedaj se je nenadoma utrgala antena z žico močne napetosti in padla na nesrečnega delavca. Požes je bolešno zakričal in se začel na drogu zvijati v bolečinah. Takoj sta mu prihitela na drog na pomoč njegova tovariša, ki sta ga spretno izmotala iz strašnega položaja in ga odnesla nezavestnega k zdravniku, g. dr. Kogoju. Po daljših

poskusih reševanja se je zdravniku posrečilo, da je Požesa zbudil k zavesti. Takoj nato je bilo poskrbljeno, da so poškodovanca z večernim brzim vlakom odpeljali v splošno bolnico v Ljubljano.

* **Strašna smrt pod vlakom.** Te dni so železniški delavci na novomeški postaji pri odhodu iz službe opazili na srednjem tiru popolnoma zmečkan človeško truplo. O strašni najdbi so obvestili namestnika postajnega načelnika g. Jelenca, ki je takoj odšel z železniškim osebjem na lice mesta. Kakor so ugotovili, je vlak povozil železniškega delavca Frana Drenika, uslužbenega na postaji v Trebnjem, ki je odšel istega dne po tiru proti domu v Dolenji Podboršt. Med potjo ga je dohitel vlak in ga zagrabil s snežnim plugom ter ga vlekel s seboj. Vlak mu je odtrgal levo nogo, ki so jo našli na tiru pri Starem trgu, dočim so levo roko našli pri kretnici na postaji v Mirni peči. Ko je vlak dospel na postajo v Novem mestu, je truplo pri premikanju padlo s prednjega dela lokomotive na tir, kjer so ga našli delavci. Ponesrečenec je star 42 let in oče šestih otrok. Njegova družina je zvedela strašni dogodek šele naslednjega jutra.

* **Na smrt bolan obsojen na 8 let ječe.** Pred izjemnim sodiščem v Rimu je bil obsojen na 8 let ječe bivši agent goriške policije Černe, ki je bil že zapleten v proces proti Bidovcu in tovarišem. Zagrešil baje ni drugega, kakor da je zamolčal, kar mu je bilo kot agentu znano o medsebojnih zvezah tedanjih obtožencev. Černe je nevarno bolan. Doma je iz Volčje drage, kjer je njegova soproga vodila malo trgovino.

* **Samomor trgovinskega potnika.** Na svojem domu v Varaždinu je izpil trgovinski potnik Avgust Reuter, rojen v Štrigovi in v službi pri tvrdki «Singer», dva decilitra očetne kisline. Reuterja so odpeljali v bolnico, kjer mu kljub takojšnji zdravniški pomoči niso mogli rešiti življenja. Baje se je usmrtil zaradi gmotnih težav.

* **Samomor zaradi bolezn.** Slovenka Helena Prevolnikova je izvršila te dni v Sarajevu samomor, in sicer se je obesila. Zdravniška komisija je ugotovila, da je Prevolnikova že dalje časa bolehal za rakom. Že pred desetimi dnevi je skušala izvršiti samomor z obešenjem, a jo je takrat rešila njena sosedka.

* **Obupen korak uradnika.** V soboto se je v pisarni Kranjske industrijske družbe na Jesenicah ustrelil z revolverjem v sence vodja fakturnega oddelka, g. Robert Keiler starejši, in obležal težko ranjen v mlaki krvi na tleh. Poklicani zdravnik g. dr. Viljem Schwab je nudil nesrečniku prvo pomoč in odredil, da so ga prepeljali v nezavestnem stanju v bolnico v Celovec. Kaj je gnalo g. Keilerja k usodnemu koraku, se ne da dognati.

* **Mengeški morilec prijet.** Strašen zločin v Mengšu, kjer je neznan zločinec umoril in oropal priljubljenega nadžupnika g. Frana Kušarja, je bil naposled vendarle pojasnjen in je morilec prišel v roke pravici. Zločinec je šele 19 let star, doma iz vasi Radne pri Krškem, piše pa se Ivan Lakner. Dobil so ga orožniki na njegovem domu v Radni. Po umoru se je Lakner klatil nekaj časa po Ljubljani in okolici in zapravljaj uropani denar v družbi z neko mlado žensko. V Ljubljani si je nabavil tudi novo obleko. Pokvarjenec je na domu staršev, kamor se je zatekel po potepanju v Ljubljani, hladnokrvno priznal zločin, ko sta ga dva orožnika aretirala. Dasi je Lakner še mlad, ima poleg zločina umora na vesti še številne druge grehe.

* **Pustili so ga zmrzniti.** Te dni se je vršil v hrvatskih Križevcih sejem, na katerega sta prišla dva vola tudi kmet Ivan Mukačič iz Tkalnika in njegov 16letni sin Ljudevit. Prodala sta enega vola, drugega pa nista mogla. Ker je imel oče še razne opravke v Križevcih, je poslal sina Ljudevita z drugim volom domov. Nastopilo je slabo vreme in oče se je mogel vrniti domov šele čez dva dni. Ko je prispel domov, pa se je silno začudil, ker še ni našel sina doma. Ker je bil sam izmučen od pota, je naprosil svoje sosede, da so začeli iskati mladeniča, ki so ga našli

zmrznjenega ob gozdu Gužviču pri vasi Potoku. Oblastva so uvedla preiskavo in so na podlagi izpovedi nekkih prič ugotovila, da je več kmetov videlo onemoglega dečka, a mu niso hoteli pomagati. Na podlagi novega kazenskega zakona se bodo morali vsi, ki iz malomarnosti niso hoteli pomagati dečku, zagovarjati pred sodiščem.

* **Ne sme v gostilno.** Marušiču Janezu, rojenemu leta 1905. v Senčaku, pristojnemu v občino Sakušak, srez Ptuj, samskemu posestnikove mu sinu v Senčaku, je bilo s sodbo okrajnega sodišča v Ptujju prepovedano zahajati v krčme za dobo enega leta. Doba prepovedi se prične 1. marca letos in se bo nehala 1. marca 1932.

* **Vlom v Slovenjgradu.** Iz Slovenjgradca pišejo: Po zadnjem drznem vlamu v tukajšnje župnišče, ki je ostal še nerazjasnjen, je zopet razburil meščanstvo ponoven vlom, ki je bil izvršen pri belem dnevu v hišo lesnega trgovca g. Tretjaka v Meškovi ulici. Vsi stanovalci te hiše so bili slučajno pri otroški maškeradi v Sokolskem domu. Odsotnost domačinov je izrabil neznan lopov in pri stranskih vratih vdrl v hišo, od tam pa v stanovanje, kjer je začel stikati za različni predmeti. Ker do drugih vrednosti zaradi pomanjkanja časa ni mogel priti, si je nagrabil obleke in vzel par čevljev, nakar je po isti poti zopet izginil. G. Tretjak je oškodovan za približno 2000 Din Orožništvo, ki je bilo o vlamu obveščeno, se je takoj podalo na zasledovanje drznega vlomilca in je že drugega dne izsledilo ukradene čevlje, ki jih je vlomilec prodal nekemu kmetu v Pamečah.

* **Zaradi roparskega umora obsojen na 17 let ječe.** Pred senatom petorice v Novem mestu se je zaključila včeraj obnovljena obravnava proti Slavku Pintarju, ki je v družbi nekega Zingerja umoril in ropal pred leti posestnika Rajerja iz Rateža. Zinger, ki že odsedeval kazni, je pri obnovljeni razpravi ponovil svojo izpoved na lanski razpravi, da je Slavko Pintar pravi morilec, dočim je on sam pri zločinu le pomagal. Tudi druge priče so izpovedale obremenilno za Pintarja. Pintar je bil obsojen na 17 let in tri mesece težke ječe, na izgubo častnih pravic in na poravnavo vseh stroškov, nastalih zaradi nove razprave. Razen tega mora plačevati mesečno po 150 Din za oba otroka umorjenega Rajerja, a vdovi umorjenega Rajerja mora plačati za pogrebne in druge stroške 25.000 Din.

* **Izsleditev kokošjega tatu.** V zadnjem času so vedno pogosteje izginjale kokoši iz nezaklenjenih kokošnjakov v Kapelah, Velikem Obrežu in Globokem. Orožniki so šli na delo in so izsledili tatu 15. t. m. v osebi nekega Hotka, ki so ga tudi prijeli. Hotku pa se je posrečilo pobegniti, toda le za prav malo časa, zakaj že naslednjega dne so ga orožniki vjeli na dobovski železniški postaji. Pri zaslišanju je kokošji prijatelj priznal vse svoje grehe.

* **Brat zabodel brata.** V Jarenini je prišlo te dni do krvavega dogodka. Rudolf Purgaj je zabodel svojega mlajšega brata Franceta z nožem v desno prsno stran. Poškodba je bila tako huda, da so morali Franceta Purgarja odpraviti v mariborsko splošno bolnico. Vzrok dejanja ni znan. Brata Rudolfa so orožniki prijeli in spravili v zapore okrožnega sodišča v Mariboru.

* **Nož na Pohorju.** Z zelenega Pohorja se redko čuje o zločinih. Te dni pa se je odigral krvav dogodek v Recenjaku pri Sv. Lovrencu na Pohorju. Zvečer na predzadnjo nedeljo so popivali fantje iz sosednih občin v Kranerjevi gostilni. Ko so po polnoči razgreti vinski duhovi prišli na prosto, je nastal med fanti pretep in bliskali so se tudi noži. Čez nekaj minut se je zgrudil 21letni posestnikov sin Mirko Brezočnik v mlaki krvi na tla, fantje pa so se razbežali. Brezočnik je dobil sunek z nožem v vrat in je izkrvavel. Orožniki so izsledili storilca v osebi 21letnega delavca Rudolfa Češnjara in ga aretirali. Češnjar je dejanje priznal.

* **Vlom v Kranju.** Te dni ponoči so trije tatovi vlomili v Kranju v zidano branjevsko stojnico blizu kolodvora, ki je last Lovrenca Grohana. Vlomilci so Trampuž Ladislav, Kralj

Slavko in neki Huber. Odnegli so iz stojnice razno blago. Ves plen so spravili v vrečo. Pričakovali so, da bodo dobili tudi kaj denarja, vendar so se usteli, ker je prodajalka vzela vso gotovino s seboj. Vlomila in kradla sta Kralj in Huber, Trampuž pa je stal na straži. Njega je zapazila iz sosednje stojnice žena nekega Eržena, zaposlenega v Jugočeški, ki je čakala svojega moža, da pride iz službe. Ko je res prišel, ga je žena opozorila na stražečega Trampuža, ki je hodil sem in tja. Eržen se je Trampužu približal, ga zgrabil za roko in ga odvedel na stražnico. Tam ga je stražnik Kete trdo prijel. Potem pa je Trampuž priznal svoje sodelovanje pri vlamu in izdal tudi svojega tovariša. Orožniki so šli brž na delo in prijeli oba zlikovca.

* **Drzen vlom pri Št. Pavlu ob Preboldu.** Na sredi poti ob glavni cesti, ki vodi proti Št. Pavlu pri Preboldu, ima g. Pepi Basle gostilno in trgovino. Te dni je lastnik moral odrediti na orožne vaje v Celje. Doma pa je pustil svojo mater Ano. To okolnost so izkoristili neznan zločinci za roparski vlom v trgovino. Pretekli petek okrog 4. zjutraj so s silo odprli z železom okovane oknice, utrlji šipo, odstranili zapih okna in skozi tako nastalo odprtino zlezli v trgovino. Zločinci so se dobro okoristili s plenom in so pobrali večje množino kave, sladkorja in manufakture, več tucatov nogavic, 16 volnenih jopičev in 500 Din gotovine. Odšli so po isti poti, kakor so prišli. Lastnik trpi nad 10.000 Din škode, ki je ne bo v celoti krila zavarovalnica. Mati Ana je ležala v sosednji sobi in je ob omenjeni uri čula ropot. Ker pa še vsi ljudje žive pod vtisi mengeškega umora, se seveda tudi gospa Ana ni upala prižgati luči, še manj pa, da bi šla pogledat v trgovino, ker se je upravičeno bala, da bi utegnili postati žrtev zločincev. Sicer pa je od hiše dober streljaj do prvega sosesa in ni bilo upanja, da bi se dala poklicati pomoč. Orožniki so začeli takoj poizvedovati za vlomilce.

* **Pretkana tatvina v vlaku.** Dne 16. t. m. zvečer se je vozil z brzovlakom iz Zagreba proti Zidanemu mostu trgovec g. Ignacij Žerak z Vranskega v družbi dveh neznanih moških. Vsi trije so se nekaj časa razgovarjali o vsakdanjih rečeh. Medtem je vzel g. Žerak iz svoje aktovke, ki jo je imel v ročnem kovčegu, neki časopis, da bi ga čital, ni pa aktovke položil nazaj v kovčeg, nego le na polico pod suknjo. Med vožnjo mu je eden potnikov ponudil cigareto «Šumadijo». Ko je g. Žerak pokadil že tretjo ponudeno mu cigareto, se ga je nenadno lotil spanec, da je tik Brežic zaspal. Na Zidanem mostu je g. Žerak prestopil v mariborski vlak, da se popelje do Celja. Bil je prepričan, da ima prtljago v redu in aktovko v torbi. Šele proti Rimskim toplicam je zapazil, da je aktovka izginila z razno korespondenco, dvema obveznicama Vojne škode po 1000 Din, eno menico na 2000 Din, 100 nemškimi markami in 6 tisočaki v našem denarju. Skupno je bil gospod Žerak oškodovan za okrog 20.000 Din. Držno tatvino je g. Žerak takoj javil policiji v Celju, ki sedaj zasleduje neznan tatova.

* **Nepojasnen umor.** V bližini Čakovca so našli nedavno umorjenega Ivana Zalega iz Lipe v dolnjelendavskem srezu. Orožniki so aretirali več osumljencev, vendar krivca med njimi niso dobili.

* **Vlom v salezijanski zavod v Razkrižju.** Pišejo nam, da mladenič Alojzij Kosi ni zakrivil nikakega vloma v salezijanski zavod v Razkrižju pri Štrigovi in da so ga po nedolžnem osumili. (Op. ur.: Mi smo v našem listu št. 7. poročali, da so Kosija samo osumili vloma in aretirali, nismo pa pisali, da je bil Kosi s tem že označen za res krivega. Kakor se je sedaj izkazalo, je Alojzij Kosi res nedolžen, kar rade volje beležimo.)

* **Uboj v silobranu.** Posestnikov sin Anton Lupšina iz Zgornje Sušice, občina Bizeljsko, je bil znan izzivač. Posebno piko pa je imel na 19letnega posestnikovega sina Jožefa Gregla iz Drenovca v bizeljski občini. V torek 17. t. m. zvečer je naletel Lupšina v Mihelinovi gostilni v Zgornji Sušici na Gregla, ki je v fantovski in

moški družbi sedel za mizo in pil. Po polnoči je Lupšina zapustil gostilno, poprej pa je še izzival goste v sobi. Kmalu za njim so se podali proti domu tudi ostali gostje, med njimi Jožef Gregl. Kakih pet minut od Mihelinove gostilne pa je čakal ob cesti v temi skrit Lupšina s trsovim kolom v rokah. Komaj je prišel Gregl mimo njega, je že Lupšina dvignil kol in udaril Gregla čez hrbet. Gregl je segel v žep in potegnil nož. Zamahnil je z njim proti napadalcu in ga zabodel v levo nogo nad kolonom. Lupšina se je zgrudil na tla in pričel močno krvaveti. Greglov nož mu je presekal žilo odvodnico in je sledilo silno krvavljenje. Že čez kakih 10 do 15 minut je Lupšina izdihnil. Gregl se je sam prijavil orožnikom in povedal, da je grozno dejanje storil v silobranu in da nikakor ni nameraval Lupšine huje poškodovati.

* **Vaš interes je, kupiti dobro in poceni.** Zato si pred nakupom oglejte veliko izbiro prvovrstnega blaga za obleke itd., ki ga ima v zalogi tvrdka Novak v Ljubljani na Kongresnem trgu št. 15 (nasproti nunske cerkve), kjer kupite dobro in resnično najceneje.

* **Poln želodec, neredna vrenja v debelem črevesu, odebelelost jeter, zastajanje žolča, bodljaje, tesnoba v prsih, močno srčno utripanje odpravi naravna «Franc Jožefova» grenčica in zmanjša tudi naval krvi na možgane, oči, pljuča in srce.** Zdravniška mnenja navajajo uprav presenetljive rezultate, ki so jih dosegli pri ljudeh, ki morajo mnogo sedeti, s «Franc Jožefovo» vodo. «Franc Jožefova» grenčica se dobiva v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

* **Umetne oči.** Ob začetku meseca marca si bodo interesenti lahko dali napraviti in vložiti umetne oči v Ljubljani od tvrdke F. Ad. Müller Söhne iz Wiesbadna. Podrobneje v oglasu današnje številke našega lista.

IZ POPOTNIKOVE TORBE

POLDRUGI ROD JE POLOŽIL V GROB.

J a r e n i n a, februarja.

V Jarenini v Slovenskih goricah je umrl te dni 85 let stari grobar Šuntner. Pet tisoč Jareninčanov je položil v hladni grob in zdaj se je še sam vlegel med nje kot utrujen trpin. Župnija Jarenina šteje okoli tri tisoč duš; tako je šel v smrti dom po roki pokopača Šuntnerja nad poldrugi rod.

«Dokler bom živ, ne opustim tega posla», je rekel še pred dnevi, ko so mu sočutni ljudje priporočali mir ob poznem večeru njegovega življenja.

«Ali vas je kdaj strašilo, ko ste ponoči kopali grobove?» ga je pisec teh vrst vprašal nekoč.

«Nikdar nič, dasi sem že ob vsaki nočni uri brskal z lopato na pokopališču. Da, res, veste gospod, enkrat so me pač poskusili živi duhovi pregnati od groba, pa ni šlo. Veste, našemili so se v bele halje, izdolbli v bučo oči, nos in usta, pa prižgali svečo v njo. Pa sem udril za njimi z lopato in klical na vse grlo: «Če si duh, se ne boj, če si nočni tič, pa beži, hudič!» Pa so jo odcvrli urnili pet, da nisem mogel nobenega dohiteti. Od tistega časa se ni noben duh več pojavil.»

Tako mi je mož pojasnil svojo neustrašenost in me še bolj utrdil v veri: Duhov se ni bati, bati se je zlih ljudi, v katerih se skriva hudobna duša.

Šuntner, spavaj v sladkem miru med njimi, katerim si v življenju postiljal smrtno posteljico!

STRAŠNA BREZSRČNOST SINA PROTI SOLEJNI MATERI.

Senovo pri Rajhenburgu, v februarju.

Orožniki domače postaje so uvedli te dni preiskavo proti posestniku in kovaču Leopoldu Bitancu, zaradi nečloveškega ravnanja z svojo 80letno materjo. Kako je Bitanc ravnal s svojo materjo, je najbolj razvidno iz zdravniškega poročila dr. Benedičičevega.

Belokrajinski glasnik

Kolovadacija novozgrajene osnovne šole v Semiču se je vršila v ponedeljek dne 14. t. m. Komisijo, ki so jo sestavljali odposlanci banske uprave v Zagrebu, tehničnega oddelka v Karlovcu in sreskega načelstva v Črnomlju z g. Poljancem na čelu, je ugotovila, da so vsa dela razen nekaj malenkosti, ki ne pridejo v poštev, prav solidno izdelana. Izdalo se je uporabno dovolj, ki dovoljuje vselitev v novo šolsko poslopje. Stara šola, ki je bila zgrajena v drugi polovici 18. stoletja in ki ne ustreza več niti šolskim, še manj zdravniškimi predpisi, bo pregrajena v stanovansko poslopje za učitelstvo v Semiču. Županstvo občine s svojim županom g. Simoničem si je postavilo s to zgradbo lep in trajen živ spomenik, ki bo v korist še kasnim rodovom. Svečana otvoritev šole bo v kratkem s šolsko slovesnostjo.

Tragična smrt priljubljene mladenke. Te dni se je zastrupilo z neznanimstrup mlado deklo Marija Dergančeva, hči trgovke in posestnice v Semiču. Kaj je gnalo mirno in pošteno mladenko v smrt, se ne ve. Morda se je odločila za ta obupen korak v hipu duševne zmedenosti. Njen pogreb je dokazal, kako je bila pokojnica povsod priljubljena.

Seznamek zaklanih živali v letu 1930. V vsej Beli Krajini so bile zaklane lansko leto te-le živali: 1 bik, 668 volov, 13 juncev, 280 krav, 319 junic, 729 telet, 323 ovc, 888 jagnjet, 26 koz, 123 kozličev, 707 svinj in 37 prascev. Število je nekoliko padlo proti številu zaklanih živali v predlanskem letu.

Ne sme v gostilno. Okrajno sodišče v Črnomlju je prepovedalo Francu Maleriču, posestniku v Črnomlju, rojenemu prav tam leta 1877., pohajati za dobo enega leta, to je od 14. decembra lani do 14. decembra letos, v gostilno. O tem se obveščajo vsi gostilničarji s pristavkom, da bodo kaznovani po zakonu, ako prekršijo to odredbo.

Divji merjasci se pojavljajo v okolici Črnomlja v veliki množini. Po sledovih v snegu je sklepati, da so to velikani, ki so poleg tega, da delajo veliko škodo, tudi nevarni ljudem. Kakor se čuje, priredi oblastvo v kratkem na to divjačino organiziran lov.

Pasja steklina. V Beli Krajini se je v zadnjem času pojavilo zdaj tu zdaj tam več steklih psov, ki so ogražali varnost prebivalstva v taki meri, da je bilo sresko načelstvo v Črnomlju prisiljeno uvesti strogi pasji kontumac. Neki stekel pes je ugriznil v Čurilah pri Božakovem mladeniča Nemaniča Ivana, ki je poiskal zdravniško pomoč v Pasterjevem zavodu v Zagrebu in se s tem rešil gotove smrti. Opozarjajo se zato vsi posestniki psov, naj se ravneajo po izdanih predpisih sreskega načelstva in prijavijo vsako sumljivo obolenje psov. Pse morajo imeti na verigi in opremljene z nagobčniki.

Iz Podzemlja nam pišejo: Malokdaj se oglašimo s kakšno novico, pa zato nikar ne mislite, da spimo pozimi kakor medvedi. Pretepamo se sicer ne, ker je to pri nas že zdavnaj iz mode. Plešemo tudi ne, ker nam je zadnji čas ples strogo prepovedan. Zato smo se pa s tem večjo vneto poprijeli dela na polju prosvete. Sedaj imamo kar štiri igre v pripravi. Pa naj še kdo reče, da nismo napredni! V nedeljo 1. marca bo uprizorjena na šolskem odru Finžgarjeva trodejanika «Razvalina življenja». Obenem bo tudi proslava pisateljjeve 60letnice. Najprej bo govor o Finžgarjevem življenju, potem petje mešanega in moškega zbora, nazadnje pa igra. Prijatelje poštene zabave vabimo k obilni udeležbi, saj bo mala vstopnina: stojišča po 3, sedeži pa po 5 Din, kar bo menda vsakdo zmogel. — Na pust smo pa skoro mislili, da smo se preselili v obljubljeno deželo. Zabavno je bilo gledati, ko so se ustavile maškare, nabrusile kose in potem s tako vneto kosile, da je letelo na vse strani — sneg namreč in ne trava. Ko jih je dobra mamica poklicala h

kosilu, so brez ugovora sedli kar na sredi ceste v sneg. Neugnana mladina!

Iz Zastave pri Črnomlju nam pišejo: Dovolite, gospod urednik, da se tudi mi enkrat oglašimo v našem priljubljenem listu «Domovini», ki jo vsi radi beremo in komaj pričakujemo sobote, da dobimo novo številko s številnimi novicami, lepimi povesti in zanimivimi slikami, za kar se lepo zahvaljujemo gospodu uredniku. Zelo dolgočasno bi nam bilo brez «Domovine» v naši skromni vasi, ker smo precej oddaljeni od mesta. Letošnji predpust je bilo vse mirno pri nas in brez ženitovanj. Kriza je pač tudi omalodušila ženine. Upamo pa, da se bo to izboljšalo in da bodo tudi za našo vas prišli veselejši časi. V Beli Krajini nas je obiskal v zadnjem času debel sneg, ki pa bo menda kmalu skopnel, saj se bliža že vesela pomlad. Vsem čitateljem kličemo: «Najdelo za našo „Domovino“! Ostanimo zvesti njeni naročniki!»

PREKMURSKI GLASNIK

Gasilno društvo v Vadarcih si je na svoji seji izbralo za načelnika g. Karla Potočnika, za podnačelnika g. Kolomana Merklina, za namestnika g. Štefana Vlaja, za tajnika g. Kolomana Mariča, za blagajnika g. Franca Grgeka. Društvo šteje sedaj 21 članov. V minulem letu sta odstopila stari načelnik in stari podnačelnik in še nekaj drugih članov smo izgubili.

NAŠI NA TUJEM

Ensisheim (Francija). V tem kraju je precej Slovencev, čeprav se še ni nihče oglašil od nas v priljubljeni «Domovini». Naše delo je prav težavno, zaradi česar bi vsakomur odsvetovali iskanje zaslužka v tujem kraju. Delamo v rudniku kalijeve soli. Jame so zelo vroče in globoke po tisoč metrov. Opravljati moramo svoje delo zaradi silne vročine čisto goli. Pa še huda kriza je sedaj tukaj, zaradi česar delamo le po pet šihov na teden, toliko da zaslužimo za živež. Ne vemo, kdaj se bo kaj obrnilo na bolje, ker je zdaj po vsej Franciji slabo. Je pač preveč ljudi. — Nam vsem, ki smo tu, zelo ugaja ljuba «Domovina», ki jo komaj pričakujemo vsako soboto. Pozdrave vsem gorenjskim fantom in dekletom!

Roussat pri Montmirailu (Francija). Že dolgo se nismo oglašili v naši ljubi «Domovini», zato Vas prosimo za malo prostora. Mi se nahajamo tu na parni žagi. Poleg 160 francoskih delavcev je nekaj Poljakov in nas pet Jugoslovenov. Delamo težko delo, a plače niso bogve kako dobre. Letošnja zima je prav mokra, skoro vsak dan sneži ali pa dežuje. — Nedavno smo zvedeli od doma, iz našega Prezida (srez Čabar), da se doma bije hud boj med tako zvanimi starimi in novimi številkami. Stare številke hočejo namreč, da bi se delil občinski gozdovi in pašniki, čemur pa se nove številke upirajo, ker bi z delitvijo samo izgubile. Nove številke potem ne bi imele pašnikov. Kam pa naj bi potem gnali past svojo živino, ko nimamo ničesar svojega? Zdaj se tukaj mučimo in le želimo, da bi si ob povratku domov kupili kako kravico ali kozo, pa si je ne bomo mogli, kajti kupovati krmno za živino se ne bo izplačalo. Premislite to, posestniki starih števil, in nikar ne zahtevajte tega, saj smo tudi mi prišli iz starih števil in nas niso pustili cigani v Prezidu. Vsi smo vendar sinovi prezidanskih očetov. Pri nas so bile in so družine z več moškimi člani. Oče običajno zmeraj izroči posestvo in vse drugo starejšemu sinu, a mlajšim zapiše doto, včasih komaj po 150 dinarjev, pa se že potem starejši brat bori proti mlajšim bratom. Prosimo pristojna oblastva, da uslišijo prošnjo novih števil, ki je yložena.

«Dne 15. t. m. ob 10. uri sem šel na poziv in v spremstvu komandirja orožniške postaje na Senovem narednika g. Košarja Petra pogledat, kje leži mati Leopolda Bitanca, kovača in posestnika na Senovem. Bitanc Leopold je nama odprl kovačnico in pokazal v desnem kotu vzidek, ograjen z deskami, z malim vhodom, češ tu notri leži moja mati, stara 80 let. Človeku vzame tema vid in šele čez nekaj časa sem zagledal v tem vzidku kovačnice del lesenega odra, raztrgan in umazan slamnjač in kup umazanih, črnih, starih, raztrganih cunj. Vzidek v kovačnici je 250 m visok, 2 m dolg in 1.50 m širok. Na dveh tesarskih stolcih so položene deske, ki predstavljajo posteljo. Zraven je stara velika lončena posoda za telesno potrebo. Iz te posode se širi strahovit smrad. Zadnja stena tega brloga je zidana v zemljo. Vse je črno, umazano in prašno. Zahteval sem, da Bitanc povede svojo mater v prvo nadstropje, kjer stanujeta on in njegova žena. V prvem nadstropju je zelo lično opremljeno stanovanje, sestojče iz dveh velikih sob, veže, kuhinje in pritlikin. V eni sobi sta dve postelji, v drugi pa ena, na posteljah pernice in celi kupi mehkih blazin. Na moje vprašanje, zakaj nima svoje matere zgoraj, je Bitanc odgovoril, da mati zanj tudi ni skrbela in da si je sam moral vse trdo prisluziti, sicer je pa mati tudi dobi zadovoljna. Starka napravi na človeka vtis, da mora biti strahovana in živalsko obvladana od svojega sina in sinahe in da se ne upa potožiti gorja. Znano mi je, da se je Bitanc že pred dvema letoma branil svoje matere na grd način pri občinski seji, ko je bilo o tem govoru in ko je hotel mater dati občini v breme. Pogled na ubogo, staro ženico je pretresljiv in v nebo vpijoči greh, da bi se človek razjokal nad tako ostudnim ravnanjem sina z lastno materjo. Ženica je stara 80 let, majhne postave, skrajno mršava in izstradana, sama kost in koža. Koža je temnorjava, kakor bi telo viselo 14 dni v dimu, luskinine umazanosti in nesnage in ubodi od golazni v milijonih so vidni na koži, ki visi od okostja v velikih gubah. Telo je pokrito, oziroma zavito v raztrgano bluzo in krilo, spodnje krilo naj bi bilo belo, a od belega se ne vidi nič, vidne so samo krvave lise od ugrizov golazni. V teh capah je golazni na stotisoče, in to bolh in uši; sploh se ne morejo najti besede, s katerimi bi se moglo opisati to bedno stanje nesrečne starke. Seveda Bitanc trdi, da to ni nič hudega. Mož napravi vtis zelo zakrknjenega človeka. Luknja v kovačnici, kjer ima Bitanc svojo mater, je brlog, a ne človeško bivališče. Še živali so bolj preskrbljene kakor pa ta onemogla mati. Ker je ženica vsa premražena, prezebla, sestradana, bo kmalu nastopila smrt, četudi je starkin organizem zelo trden. Mnenja sem, da Bitanc, ki ima tako veliko stanovanje in tri lepe postelje in rajši da postelj tujemu človeku kakor lastni materi, tako živalsko in brezsrčno postopa z lastno materjo namenoma, da bi se je čim prej iznebil. To mnenje potrjuje Bitančevo vedenje od tedaj, ko občina ni hotela vzeti njegove matere v svoje breme. Posebno kričeče je tako početje že zaradi tega, ker je Bitanc gmotno dobro stoječ. Tako postopanje zasluži najstrožjo obsodbo.»

Ko se je vse to zvedelo, je bila vsa okolica silno razburjena nad toliko brezsrčnostjo sina, ki je premožen posestnik in vrhu tega še občinski odbornik že več let in tudi sedaj v novoimenovanem odboru. Kot norčevanje iz vsega se čuje dejstvo, da je Bitanc tudi član odborovega odseka za socialno skrbstvo.

Na dan pregleda na licu mesta je ženica rekla zdravniku in orožniku v sobi pri preiskavi, da bi bila zelo zadovoljna, če bi smela ležati na klopi pri peči, kjer bi ji dobro storilo, ker je toplo. A te dobrote ji sin ni nikdar privoščil. Bitanc je bil 18. t. m. popoldne aretiran in prepeljan v sodne zapore. Neka ženska je v ponedeljek 16. t. m. čula Bitanca, ko je rekel svoji materi: «Prokleta ušivka!» Naj mimogrede še omenimo, da se je Bitanc prišteval med tako zvane katoliške pristaše.

ŽENSKI VESTNIK

Gorčična omaka. Iz pet dek sirovega masla in pet dek moke naredi svetlo prežganje (lahko narediš tudi z mastjo, a je z maslom bolj okusno). Ko je prežganje gotovo, ga zalij z govejo juho, da dobiš srednjegosto omako, ki jo dobro zmešaj, da ne bo svalkov. Nato dodaj kavino žličko močnega kisa, kocko sladkorja in žlico gorčice. Vse dobro zmešaj in naj počasi vre deset minut, potem daj to omako s kuhanim govejim mesom in praženim krompirjem na mizo.

Sirnate palčice. Na desko naribaj 40 dek bohinskega sira, ki pa naj bo bolj suh, odnosno star. Zraven daj 20 dek moke, 20 dek sirovega masla, eno jajce, malo sladke rdeče paprike in ščep soli. To vse skupaj umesi v testo. Testo nato razvaljaj za pol centimetra debelo, ga s kolescem razreži na po en centimeter široke in 10 centimetrov dolge palčice. Te palčice zloži na pomazano pekačo, jih pomaži z raztepenim jajcem in jih zlatorumeno speci. To je zelo hitro pečeno, zato pazi, da se ti ne zažgo.

Čokoladni venčki. Na deski umesi testo iz 14 dek sirovega masla, 7 dek sladkorja in 18 dek moke. Ko si testo dobro umesila, ga razdeli v

dva dela: v en del naribaj tablico čokolade in ga še enkrat premesi in napravi podolgovat svalk. Tega razreži in strkljaj v dolge, tenke svalke. Enako napravi s prvim testom, potem vzemi od obeh vrst testa po en svalk, zvij oba skupaj in potem zavij, da dobiš obliko venčka. Te venčke položi na pomazano pekačo, jih pomaži z raztepenim jajcem in posuj še s sladkorno sipo, nakar jih lepo zlatorumeno speci.

Kavina esenca. Osminko kile drobno zmlate, sveže žgane kave zakuhaj v poldrugem litru vrelega kropa. Kuhaj v posodi, ki jo rabiš izključno za kavo, ker ne sme biti nič mastna. Posodo dobro pokrij in pusti nekaj časa stati. Potem dodaj še malo figove kave in cikoriije, precedi in shrani v dobro zamašeni steklenici na hladnem. Za eno skodelico kave rabiš eno do dve žličici te esence, ki jo daš v vrelo mleko. — To je priporočljivo zlasti poleti, ko se navadno kuhano kava ne drži dolgo.

Gospodinje! Gospodarji!

Priporočamo Vam blago za pomladne obleke, plašče itd. najboljše vrste. Zadnje novosti.

Volneno za ženske obleke
modno v vseh barvah od Din 55.—

Volneno za ženske plašče
krasni modni vzorci od Din 90.—

Sportno za moške obleke
volneni modni vzorci od Din 60.—

Kamgarni za moške
volneni modni in gladki od Din 115.—

Šifoni za perilo — Platno za rjuhe — Gradl za madrace — Kloti itd.

Velika izbira in najceneje pri tvrdki

NOVAK Ljubljana

Kongresni trg št. 15 — Nasproti nunske cerkve

ZANIMIVOSTI

× **Silni viharji na Kitajskem.** Nad mestom Hankouom in okolico so divjali te dni silni snežni viharji, kakršnih že dolgo let ne pomnijo. Kolikor se je moglo dognati, je postalo žrtev snežnih viharjev 61 ljudi, mnogo pa jih je bilo hudo ranjenih. Med mrtvimi je tudi 36 potnikov železniškega vlaka na progi Hankou-Peking, ki je skočil v viharju s tira. Pri tej nesreči je bilo huje ranjenih 72 ljudi. V mestu Hankou je vihar podrl pet hiš, ki so pokopale pod seboj 25 ljudi.

× **Berlin je obstreljeval.** V zapadnem delu Berlina se je zgodil 19. t. m. zvečer nenavaden incident. Ob tistem času je prišel v Falzburgerstrasse mož, ki je vlekel za seboj voz, na katerem je bil precej velik top. Najprej so mislili, da gre za kak top z gledališča. Ko pa je neznanec postavil svoj top na balkon neke hiše in pričel streljati na nasprotno hišo, so spoznali, da to ni več šala. Med občinstvom, ki ga je bilo v tem času, ko se vračajo ljudje z dela in iz uradov, polna ulica, je nastala nepopisna panika. Vsakdo se je skušal rešiti, kakor je vedel in znal. Ljudje so v paničnem strahu skakali kar skozi izložbe v trgovine, se zatekali v hišne veže in iskali zatočišča, kjerkoli se je dalo. Možak pa je med tem časom hrabro streljal dalje, tako da je letela opeka raz hiš, ki so bile zadete, na vse strani. Na strele, ki so gromko odmevali po hipoma prazni ulici, so prihiteli policijski stražniki z vseh strani. Ker je čudni kanonir usmerjal svoj top zdaj sem zdaj tja, so se mu le s težavo približali, naposled pa so se vendarle povzpeli na balkon in preprečili nadaljnjo ofenzivo. Po čudnem naključju ni bilo človeških žrtev, ker so izstrelki padali v prazna stanovanja, pač pa je materialna škoda precej velika. Neznanca so odvedli na policijo, kjer je izpovedal, da je bivši artiljerijski oficir. Pripovedoval je, da je izumil nov sistem topa, da pa so vojaška oblastva njegovo iznajdbo dosledno odklanjala in je sploh niso hotela preizkusiti. Da bi opozoril nase in na svojo iznajdbo širšo javnost, se je odločil za ta čuden poizkus. Seveda bo moral možak pred sodišče, ki bo sedaj sklepalo o njegovi iznajdbi in njegovih vsekakor malo priporočljivih preizkušnjah.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS

Zasoljen račun.

Urša: «Ali je tisto sredstvo za rast las že kaj učinkovalo pri vašem plešastem možu?»

Neža: «O, učinkovalo je že. Ko je namreč mož dobil račun od lekarnarja, si je izpulil še tistih deset las, ki jih je imel...»

Čudna želja.

Polikarp: «Oh, kako rad bi bil pes!»

Aleš: «Zakaj pa?»

Polikarp: «Ker bi potem kdo drugi moral plačati zame davke!»

Sorodstvo.

A: «Ali ste sorodnik blagajnika Kradoviča?»
 B: «Da, toda samo daljen.»
 A: «Lani ste pa trdili, da ste njegov bližnji sorodnik.»
 B: «Ze res, toda zdaj, ko je pobegnil v Ameriko, je postal moj daljen sorodnik...»

Manjše zlo.

Janez: «Tvoja žena naj poizkusi otroku zapeti kako pesem, kadar se tako dere...»
 Jože: «Saj je že.»
 Janez: «No, in?»
 Jože: «Pa so sosedje rekli, da rajši poslušajo, če se otrok dere.»

Draga ljubezen.

Ona: «Ti me več ne ljubiš. Kadar me vidiš plakati, me niti ne vprašaš več, kaj mi je.»
 On: «Oprosti, ženka, ali opazil sem, da me tako vprašanje vedno stane zelo mnogo denarja...»

Sumljivo darilo.

Šolarček prinese svoji učiteljici liter vina, češ: «Mama se Vam priporoča in želi, da bi Vam to vince prav dobro teknilo.»
 Učiteljica vzame vino in naroči šolarčku: «Povej mami, da se lepo zahvalim.»
 Deček: «Zahvala pa ni potrebna, saj so tudi mama dobili to vino v dar, pa se jim je zdelo prekisló...»

Listnica uredništva

Dopisnikom! Prejeli smo celo vrsto dopisov, v katerih dopisniki, podpisani in ne podpisani, pišejo o raznih predpustnih in drugih zgodbah, zabavljenih z žalitvami. Opozarjamo vse te dopisnike, da se s postavami ni šaliti, in postave določajo za take žalitve stroge kazni. Zato romajo vsi taki dopisi brez usmiljenja v koš. Mi smo že neštetokrat opozorili dopisnike, da take reči niso za list. Kakor pa kaže, so bila vsa naša opozorila bob v steno.

Sv. Bolfenk pri Središču. Brez podpisa! Sicer pa je dopis v tej obliki zelo žaljiv in ni za objavo.
Armeško. Brez podpisa in nejasno.
Brezno. Prejeli smo dve dopisnici s poštnim žigom Brezno, vse križem prečečkani in brez podpisa. Kaj je na dopisnicah napisano, pa ni mogoče razbrati.
Čanje. Je bolje, da se ne priobči, ker bi bila za prazen nič prevelika zamera.
Bučecovci. Če bo šlo, bomo priobčili prihodnjič. Žalitve bomo izpustili.
Žihlava. Kolikor vemo po pripombah pisca «Pisma prleškega popotnika» v 6. številki našega lista, se dotična zgodba ne tiče žene posestnika g. Antona Ferenca v Žihlavi. Ker ne maramo nikomur delati krivice, moramo izjaviti, da bi nam bilo prav žal, če bi se čutila g. Ferenc in njegova žena užaljena.
Hranjigovci. Žal, je dopis preveč žaljiv in ga ne moremo objaviti.
Šklendrovec. Vsi dopisi od vas in okolice so napisani od ene roke, a podpis je vedno drug. Ker vemo, kdo je dopisnik, ga prosimo, naj se vedno sam podpiše, četudi morda piše za drugega. V kolikor bo dobro, bomo dopis objavili prihodnjič. Prosimo še pa dopisnika, da se nam do prihodnjič javi z dopisnico s polnim podpisom.
Bratonci. Javili ste nam neko poroko obenem z neko pripombo, ki se nam vidi žaljiva.
Stanetinci. Brez podpisa ne sprejmemo. Sicer pa tudi ni napisano v pristnem narečju, po vrhu pa je še brez prave vsebine in brez zmisla.
Sodevce. Brez podpisa ne sprejmemo.

Najnovejšo dvokolo z motorčkom 1 1/2 K. S., dvokolesa, šivalni stroji, otroški vozički, vozički za igrat in posamezni deli najceneje. Ceniki franko.
«TRIBUNA» F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov Ljubljana, Karlovska cesta št. 4.

109 Din, 150 Din, 118 Din, 199 Din, 188 Din, 154 Din

črni š... drap in rdeči drap ševret, črni lak drap ševro modni drap

K vsaki elegantni toaleti spadajo tudi elegantni čevlji in te dobite za mal denar v **Trgovskem domu Stermecki CELJE št. 97**
 Pišite po veliki, novi, ilustrirani cenik!

Umetne oči, natančno po naravi izdelane. - F. Ad. Müller Söhne, Wiesbaden, v Ljubljani: splošna bolnica, očesni oddelek, 5. in 6. marca 1931. 102

Cepice
 sportne, lepe in solidno izdelane po najmodernejših vzorcih, nudi najceneje na drobno in na debelo zgolj trvdka Ivan Knechtl, krznarstvo, Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 4. 38

Zahtevajte brezplačni veliki CENIK!

Garancija 5 let

Srebrni Din 160.-
 Din 45.-
 Ista bolša z dvoletno garancijo Din 52.-
 Ista prima 4 let garancije Din 72.-
 Din 48.-
 Bolša z 1 zvoncec 5 let garancije Din 70.-
 Prima 2 zvoncec 5 let garancije Din 85.-
 Nikl, elegantna tenka cilindrična ura, 3 leta garancije Din 99.-
 Ista prima 5 let garancije Din 120.-

Za ustrozajoče vrnom donar.

A. Kiffmann, Maribor 143
! Specialist samo za boljše ure !

Kajenje je strup.
 Vsakdo se lahko igraje odvadi zdravju škodljivega kajenja z našimi «Ex-tabletamis». Po 14 dneh je prenehal kaditi najstrastnejši kadilec, ako je porabljal naše tablete, ki so popolnoma neškodljive. I ovoj stane 30 Din in poština. Popolna kura 5 zavojev 145 Din (10 zavojev 200 Din). Pišite še danes ponje!
Proti pijančevanju je Trezocnol
 edino zanesljivo delujoče, absolutno neškodljivo sredstvo. Zavoji po 45 in 75 Din. Popolna kura 200 Din.
 Naslov za naročila obeh preparatov: **Aurora**, Sekt. 59, Novi Sad, željeznička ulica br. 38. 86

MALI OGLASI

Vsaka beseda 50 par. Najmanjši znesek 7 Din. Zenitni oglasi, dopisovanja in trgovski oglasi vsaka beseda 1 Din. Za pošiljanje ponudb in dajanje naslovov še posebej 2 Din. Znesek je priložiti naročilu. Oglasni oddelek «DOMOVINE», Ljubljana, Prešernova ulica št. 4. Telefon št. 3492.

Kolesarji! Pozor!
 Končala je sezona za vožnje. Sedaj pa se je treba preskrbeti za prihodnjo pomlad. In sicer se mora pustiti svoja kolesa urediti z malimi stroški, kakor kolesa se morajo popolnoma narazen vzeti, treba jih je emailirati, ponikljati, vse njih ležaje temeljito očistiti, zbrusiti ter na novo z najboljšo vaselino namazati, potem pa sestaviti tako, da bo kolo za prihodnje leto docela v redu. Shramba koles in motorjev čez zimo. Priporoča se največja specialna mehanična delavnica Justin Gustinčič, Maribor, Tattenbachova ulica št. 14 (nasproti Narodnega doma). Brezkonkurenčne cene! Točna in solidna postrežba! 507

Franc Kokol, čevljar v Laškem,
 opozarja p. n. občinstvo, naj si pravočasno preskrbi pri njem obutev za veliko noč in poletje. — Prodaja čevlje, usnje in čevljarske potrebščine. — Sprejme tudi čevljarskega vajenca. 96

Čudežni balzam.
 Zelo sem Vam hvaležna, ker sem odpravila z Vašim izvrstnim «Radio-Balzomom» bradavice in kurja očesa, ki sem jih imela od mladosti. Prilagam 50 Din ter Vas prosim, pošljite en lonček balzama meni, dva lončka pa mojemu bratu Francu Ravniku, graščina Stara Sava, pošta Jesenice. S spoštovanjem Katarina Bassaucze, zavetišče sv. Vincencija, Mengeš. Rešite se tudi Vi kurjih oces, bradavic, trde kože, bul itd.! Zahtevajte povsod samo: Radio-Balzam! Lonček 10 Din (proti vnaprejšnjemu plačalu) in 18 Din (po povzetju). Dva lončka 28, trije lončki 38 Din. Balzam razpošilja: R. Cotič, Ljubljana VII., Kamniška ulica št. 10a. 80

1000 dinarjev na teden
 zaslužite z obiskovanjem v Vašem okraju. Znamko za odgovor. — Tovarna Kosmos, Ljubljana, poštni predal 307. 72

96a **Pozor, krojači, šivilje, nešivilje!**
 Z novo sezono je treba dobiti nove ideje in nuditi strankam nekaj novega, modernega. Zato obiščite zadnji veliki krojni tečaj pred sezono, to je ob začetku meseca marca. Zavod nudi prvi preizkušeni kroj. Agilni učenci in agilne učenke lepega vedenja nastopijo lahko po zaključenem tečaju kot krojitelj in krojiteljice. Prav tako se pomočnikom in pomočnicam rekomandirajo službe. Za revnejše ceneje. Kroji po meri. **Strokovno krojno učilišče v Ljubljani, Start trg št. 19.**

Deklica,
 stara 14 let, bi se rada šla učiti v trgovino. Naslov v oglasnem oddelku «Domovine». 98

Deček se želi iti učiti
 za mehanika, elektromehanika, ključavničarja v mesto v kakšno večjo delavnico. Naslov v oglasnem oddelku «Domovine». 99

100 **Krasno posestvo,**
 ki meri 12 oralov in je oddaljeno 15 minut od mesta Slovenske Bistrice, se ugodno proda. Natančneje pove Rud. Flucher, Zgornja Bistrica pri Slovenski Bistrici.

Prve vesti pomladanske sezone

199.-

Vrsta 9675-38

Kako Vam ugajajo ti krasni čevlji? Okrasili smo jih okusno s kombinacijami raznih barv. Pridite, da Vam jih pokažemo.

V naših prodajalnicah dobite že sedaj najnovejše pomladanske modele. Do danes ni bilo tako krasnih okrasov, tako dovršenih modelov za tako nizko ceno. Modo, mičnost in radost si more dandanes dovoliti vsakdo. Prijetno je prihajati na pomladansko promenado v novih čevljih. Ti stanejo pri nas za dame samo 199 Din, za gospode samo 240 Din. Oglejte si naše izložbe — obiščite naše prodajalnice!

199.-

Vrsta 9805-96

Ta najnovejši kroj daje nožicam elegantno linijo. Kombinacija laka s semišem daje temu čevlju poseben slog, ki bo ugajal vsaki odlični dami.

Rata

89.-

Vrsta 2642-30

Navadno beba ne mara istih čevljev kakor jih imajo bratci. Zato smo ta čevljev okrasili tako okusno, da boste z njim svoji hčerki napravili največje veselje.

199.-

Vrsta 1625-26

Lahki čevlji s polvisokim lesenim podpetnikom, okusno kombinirani in izdelani iz najfinejšega blaga. Imamo jih iz laka in boksa.

199.-

Vrsta 2345-77

Svetli nubuk s temnorjavim boksom, ki je skladen s prirodnimi barvami pomladi. Tako je kombiniran in okrašen ta čevljev, da ustreza vsaki pomladanski obleki.

169.-

Vrsta 1937-22

Vi, ki ste izpostavljeni štrpacu in ki ste vso zimo nosili težko obutev, potrebujete za pomlad lažje čevlje. Evo jih iz dobrega boksa s krepkim gumastim podplatom za malo denarja.

249.-

Vrsta 6637-11

Ako nosite obleko iz angleškega blaga, ne morete biti brez te oblike sportnega čevlja, ki je izdelan iz najboljšega boksa, okrašen pa z okusnimi luknjicami. Imamo jih črne ali rjave barve.

K vsaki barvi čevljev imamo ustrezajoče barve nogavic.

To lahko tudi Vi!

Sedaj sami muziciramo ter se izvrsto zabavamo v teh dolgih zimskih večerih. Veselje in družabnost sta zaveli k nam. K svojim dobrim glasbenim instrumentom smo prejeli tudi popolnoma zastoj učne zvezke, ki nas na prijeten način poučujejo v glasbi. Tudi Vi se lahko naučite kak instrument.

Zahtevajte samo brezplačen glavni katalog

s knjižico „Kako postanem dober glasbenik?“ — od največje in najcenejše odpreme tvrde glasbil v Jugoslaviji!

Meinel & Herold
tvornica glasbil in harmonik
prodajna podr. Maribor št. 104.

Kdor oglašuje, ta napreduje!

FRANCOSKA LINIJA CIE. GLE. TRANSATLANTIQUE
(French Line)

HAVRE-NEWYORK

Najkrajša pot v SEVERNO AMERIKO s francoskimi brzoparniki velikani: «ILE DE FRANCE», «PARIS» itd.

Potnikom iz LJUBLJANE do PARIZA ni treba nič presedati. Otroci in mladoletniki dobijo vedno zanesljivo spremstvo v veliki domači družbi.

Najkrajša pot v ARGENTINO in JUŽNO AMERIKO gre pa čez MARSEILLE s francoskimi brzoparniki. — Vsa pojasnila daje zastopnik

Ivan Kraker v Ljubljani

Ko. odvorska ulica št. 35

Brezobrestna posojila

za zidavo hiš, za nakupovanje hiš in posestev, za prevzemanje hipotek na hišah in posestvih daje svojim članom

„JUGRAD“

Jugoslovanska gradbena in kreditna zadruga, r. z. z. o. z. v Ljubljani, Kolodvorska ulica št. 35/1.

Pravila proti plačilu 5 Din v znakah. Za odgovor prosimo znakmo. Uradne ure od 8. do 12. in od 14. do 18.

Jaz Ana Cilag

s svojimi 185 cm dolgimi, divnimi Lorelei lasmi sem dobila iste vsled uporabe pomade, katero sem sama iznašla. Ista je priznana kot edino sredstvo proti izpadanju, za dober razvoj, za goste in močne lase.

Pospešuje pri damah, gospodinjah in otrocih za razvoj gostih in močnih las in daje že po kratki uporabi prirodni in običajni sijaj ter varuje lase prezgodnje osivelosti, celo do visoke starosti. Cilag pomada odstranjuje prhljaj v teku 48 ur. Niti eno sredstvo ne vsebuje toliko hranljivih snovi za lase kakor Cilag pomada, katera je z vso pravico pridobila svetovni sloves, kajti dame in gospodje že po uporabi prve steklenice dosežejo najboljši uspeh, ker izpadanje las popolnoma preneha že po nekoliko dneh, a nove korenine takoj poženo. Ta uspeh dokazuje moj 50letni jubilej ter milijoni zahvalnih pisem, katere sem prejela iz celega sveta.

Cena velikemu lončku Cilag pomade 60 Din, a dvojno 90 Din. K vsakemu lončku pa je potrebno: 1 steklo special-šampona (za 20kratno umivanje glave) 25 Din. Poština posebej. Pošiljamo proti povzetju ali proti takojšnjemu nakazilu denarja iz tvornice za Jugoslavijo. Naročilo naslovite natančno: „AURORA“ Sekt. 59, Novi Sad, Železniška 38

